

V I E N Y B Ē

78 M. 24 N.

Telefonas:
APplegate 7-7257

1964 M. LIEPOS (JULY) 2 D.

192 Highland Boulevard
Brooklyn 7, New York

KAINA 20 C.

Arthur Jacobs (viduryje), The Day-Journal leidėjas, New Yorko mērai Robert Wagner pristato Vienybės leidėją V. Tyšliavieną. Tai įvyko Demokratai Nacionalinio Komiteto "All American Council" bankete Waldorf Astoria New Yorko birželio 30 d. Dalyvavo apie 2500 svečių, kurie sumokėjo po \$50. Laikraščio šios savaitės sukvieta banketo pirmininkas William A. Shea. Vienybės redaktorė Salomėja Narkėliūnaitė buvo pakvieta, kaip oficiali Demokratai Nacionalinio Komiteto New Yorko fotografė.

S. Narkėliūnaitės nuotrauka

Pavergtųjų Tautų savaitė

JAV prez. Johnson, remdamasis 1959 Kongresoprintu pageldavimu skelbti liepos trečiąją savaitę Pavergtųjų Tautų savaitę, kol pavergtieji atgaus nepriklausomybę, birželio 18 d. pasirašė deklaraciją.

Pagal ją, Pavergtųjų Tautų savaitė Amerikoje skelbiama nuo liepos 12 iki 19 dd. Pavergtųjų savaitės deklaracija jau yra pasirašę prezidentai Eisenhower ir Kennedy.

Pav. Europos Tautos, kurių būstinė yra New Yorke

ir kur lietuvius atstovauja Vaclovo Sidzikausko vadovaujama delegacija, sudaryta iš įvairių grupių, liepos 12 d. pradeda tos savaitės iškilmes. Tą dieną 10 val. St. Patrick katedroje įvyks pamaldos, kurias celebruos kardinolas Speimann, o pamokslą pasakys prel. Jonas Balkūnas.

Po pamaldų, 12:15 val. prie Pavergtųjų Tautų vitrinos, esančios priešais Jungtinių Tautų būstinę, bus iškeltos pavergtųjų vėliavos iki pusės stiebo.

Liepos 13 d. Pavergtųjų Tautų deklaraciją paskelbs New Yorko mēras Wagner prieš City Hall patalpas įvykstančias iškilmes. Liepos 16 d. Pavergtųjų Tautų atstovai lankysis Washingtone, kur jie padės gėlių ant prez. Kennedy kapo. Taip pat jie lankysis valstybės departamente ir kapitolijoje.

Liepos 29 d. Washingtone pavergtųjų atstovai rengia banketą, kuriame bus pakviesti JAV ir užsienio tautų diplomatai bei JAV kongresmanai ir senatoriai, drauginti pavergtųjų reikalams.

AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESAS WASHINGTONE

Ilgai ir garsiai reklamotas Amerikos Lietuvos kongresas, kurį rengė ALTA, pagaliau įvyko Washingtone 26 - 28 dienomis ir atnešė daug kam nusivylimo, kad neįvyko tai, ko siekta.

Pasirodė, kad tiek kongresui pasirinktas laikas, tiek vieta buvo netinkama pagal esamas sąlygas ir pagaliau pats kongreso organizavimas buvo menkai prarastas.

Apie trys šimtai registruotų atstovų, tiesa, pasižmonėjo ir pasikalbėjo savo tarpe, kas irgi buvo naudingas dalykas, bet tas jų susibūrimas nesulaukė jokio atgarsio nei Washingtone amerikiečių spaudoje, nei JAV politiniuose sluoksniuose.

Didžiama Lietuvos dalyvavusių kongrese, dabar aiškina, kad kongreso organizatoriai padarė klaidą, pasirinkdami savo kongresą organizuoti tuo pačiu laiku, kai tame pat Washingtone savo šventę turėjo ukrainai. Apie 50 tūkstančių ukrainų buvo tomis dienomis užplūde JAV sostinę, susirinkę, dedikuoti savo tautinio poeto Ševčenko paminklo. Jie tad ir nusinešė visą Washingtono spaudos ir politikų dėmesį. Į lietuvius, susimetusių į viešbutį, kuriame ir taip dėmesį buvo nustelbusi NCWC konvencija, mažai kas atkreipė dėmesio, o ką jau bekalbėti apie kokį nors dėmesį Baltuosiuose Rūmuose ir Valstybės Departamente.

Daugelis dalyvių, kurie ryšium su tuo kongresu pa-

darė nemažai išlaidų, dėl savo kelionės turistinio pobūdžio kaltina organizatorius ir gaivoja, kad kitąsyk jie tikrai turės pagalvoti, ar jiems verta vykti, jei kas nors panašiai bus rengiama. Yra nemažai tokių, kurie tvirtina, kad šis kongresas praėjęs senosios išeivijos "nuosmukio" ženkle.

Jie taipgi mano, kad ALTA, kuri yra Amerikos Lietuvos organizacija, pašaukta į gyvenimą Amerikoje kovoti už Lietuvos išlaisvinimą, šitame savo kongrese absoliučiai nieko nenuveikė savo uždavinių ribose. Tie stebėtojai apgailėstauja, kad taip įvyko ir mano, kad bent ateityje reikėtų susirūpinti, kaip tas klaidas atitaisyti.

KOR.

JT atstovas grįžta iš Vilniaus

Guglielmo Caprario, Jungtinių Tautų gen. sekretoriaus pavaduotojo politiniams reikalams asistentas, kuris Vilniuje lankėsi birželio paskutinėmis dienomis, New Yorkan sugrįžta šios savaitės pabaigoje. Kaip rašo Vilniaus Tiesa, aukštasis Jungtinių Tautų svečias savo trumpo vizito metu Vilniuje turėjo progos apsilankyti ir parengimuose, kuriuose koncertavo Lietuvos moksleiviai. Koncertuose dalyvavo arti 15 tūkstančių mokyklinio jaunimo. Su šiuo aukštu Jungt. Tautų pareigūnų Vienybės atstovė Jungtinėse Tautose padarys pasikalbėjimą netrukus. Kaip jau buvo anksčiau rašyta, prieš išvykdamas į savo kelionę po Rytų Europą ir Sovietų Sąjungą, Guglielmo Caprario buvo prašęs Salomėją Narkėliūnaitę jam parūpinti informacinės medžiagos apie Lietuvą, ką Narkėliūnaitė ir padarė.

JT pareigūnas savo interview Tiesoje sako, kad jam buvę labai įdomu ir naudinga apsilankyti Vilniuje.

MES VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Draugas svarsto degamą "bendradarbiavimo su Lietuva" klausimą. Sako: "Žinome, Lietuvos žmonės nori atsikratyti bolševikų okupantų jungo. Mes padėsime ne tuščiu žodžiu-raštu, bet konkrečia parama visų užsienio lietuvių veiksmų sąjūdžiui, aiškiai ir griežtai stovinčiu už sugrąžinimą Lietuvai laisvo, nepriklausomo gyvenimo." Čia nieko nauja Draugo pareiškime, nes tai sena Vienybės ir visos mūsų patriotinės spaudos pozicija. Tačiau, teisėta (ir būtina) pasiklausti, ar gi vienybės veiksmų-sąjūdžių užsienyje užteks sugriauti Sovietijos imperiją, ir jos valdovams užkarti mūsų tautos neabejotą valią? Velionis M. Biržiška 1955 metais rašė: "Užsienio lietuvių politiniai organai, galvodami apie ateitį, dabar tarsi visą dėmesį sutelkia į didžiąsias Vakarų demokratijas, tikėdamies, kad su jų pagalba busią galima išspręsti Lietuvos ateitį. Tai teisinga, bet vargu, ar viskas."

Jei vienybės užsienyje gyvenančių mūsų veiksmų-sąjūdžių ir net Vakarų demokratijų pagalbos (kuri šiuo metu vis darosi labiau abejotina) neužtenka išbarstyti Sovietijos imperiją jos sudėtinėmis dalimis, gal yra ir kitų kelių Lietuvos lietuviams į žmogaus ir piliečio laisves? Kiek anksčiau (1952 m.) Biržiška, mums, atrodo, nurodė tikresnę pagrindinę šia tema tiesą. Vasario 16 proga Los Angeles kalbėdamas, jis tarė: "Prieš imdamiesi sunkios kovos už Lietuvos nepriklausomybę, turime savo tarpe išsiaiškinti kovos apyptovas, nekreipdami dėmesio į smarkius, ar neteisingus pasisakymus, bet visados atsimindami, kad lemiamąjį žodį čia tars ne išeiviai, tik Lietuvoje likusi tauta!"

Tad išeiviams visu nuogumu stoja klausimas: Kaip esamose sąlygose gi prieiti prie kovojančios

Tęsiama 4 psl.

Klevo lapų pavėsyje

INŽ. P. LEIŠIS

(Anglosaksai, prancūzai ir Kanados vėliava)

Jau nuo senai Amerikos, Kanados, Anglijos ir kitų jos dominijų kraštuose politinį ir socialinį elitą, tai yra, valdančiųjų klasę sudaro grynios rasės anglosaksai. Neoficialiai tas elitą vadinamas "wasp", lietuviškai reikėtų vapsva, širdė, bet faktiškai tas reiškia "white anglo-saxon protestant".

Paskutiniam šimtmečiuje "wasps" dominavo pasaulio politikoje, sukurdami taip vadinamą "Pax Britannica", gi po II Pas. karo pasaulio politikos dirigavimą perėmė amerikiečių masonai.

Anglosaksų kraštuose ši triguba kvalifikacija yra kritika kiekvienam politikui, kuris nori kopti aukštyn -- užimti valdantį postą. Jei kuris politikierius, neturėdamas visų trijų tų magiškių ypatybių, bet kitų pašalinių įtakų dėka įkopia į aukštą vietą, tai jis ten vis tiek ilgai neišsilaiko. Pavyzdį turime iš praeitų metų. Katalikas J. F. Kennedy buvo išrinktas Amerikos prezidentu su airių pagalba, bet po dvejų metų nematomos rankos buvo nužudytas ir niekas, turbūt, nesužinos, kas jį nužudė.

Paskutiniam dešimtmetyje pasaulio politikos formavimo veiksmuose įvyko dideli pasikeitimai, kurie "wasps" dominavimą žymiai pakirto ir jų įtaką tiek savo vidaus, tiek tarptautinėje politikoje vis silpnina. Per tą dešimtmetį britų kolonijinė imperija subyrėjo. Iš 678 milijonų gyventojų kolonijose liko tik 15 mil., o 663 mil. tapo nepriklausomomis valstybėmis. Dabar Britų Commonwealth, o kartu su juo ir Jungtinės Tautos užvaldytos įvairių spalvotų afro-aziatų. Amerikoje stipriai reiškiasi negrų, airių ir italų mafijos, o taip pat ir lotynų kraštų priešiškus, kurio eksponentu yra Fidel Castro. Kanadoje pagrįžtėjo prancūzų separatizmas, ir kitų tautinių grupių reikalavimai.

Bet pats didžiausias "wasps" priešininkas, kuris rimtai užsimojo anglosaksų dominavimą sužlugdyti, tai gen. de Gaulle. Ne be jo įtakos Kanadoje atsirado Quebeco prancūzų separatizmas. Nuo 1867 m. Konfederacijos akto sudarymo Kanados prancūzai visą laiką jautėsi nuskriausti, gavę žemesnę poziciją Kanados Bendruomenėje; bet jie dėlto daug nekovojo. Teoretiskai Kanada laikoma dviejų kalbų ir kultūrų valstybe, bet niekas neginčys, kad politiniuose, socialiniuose ir biznio reikaluose dominuoja anglų kalba ir anglų kilmės žmonės. Prancūzai visada gaus tik žemesnės vietas: tarnautojų, policininkų, darbininkų, o bosais visada liks angliai.

Nors Quebeco provincija kompaktiniai apgyventa prancūzų, kurie jaučiasi ten kaip namuose, tačiau finansiniu, prekybos ir pramonės atžvilgiais, ši provincija yra organiškai surišta su anglų valdoma Kanada. Jei Quebeco provincija su 5 mil. prancūzų kada nors ir atsiskirtų, tai vargiai ji kaip nepriklausoma valstybė išsilaikytų. Greičiausia ji prisijungtų prie J. A. V. Bet tokios galimybės dar kol kas nematyti, nes Quebeco prancūzai atsiskyrimui karo nekels, o laisvo atsi-

skyrimo iš Konfederacijos galimybė yra tokia pat, kaip sąjunginių respublikų atskirimas iš Sovietų Sąjungos. "Wasps" Kanadoje dar kol kas perstiprus.

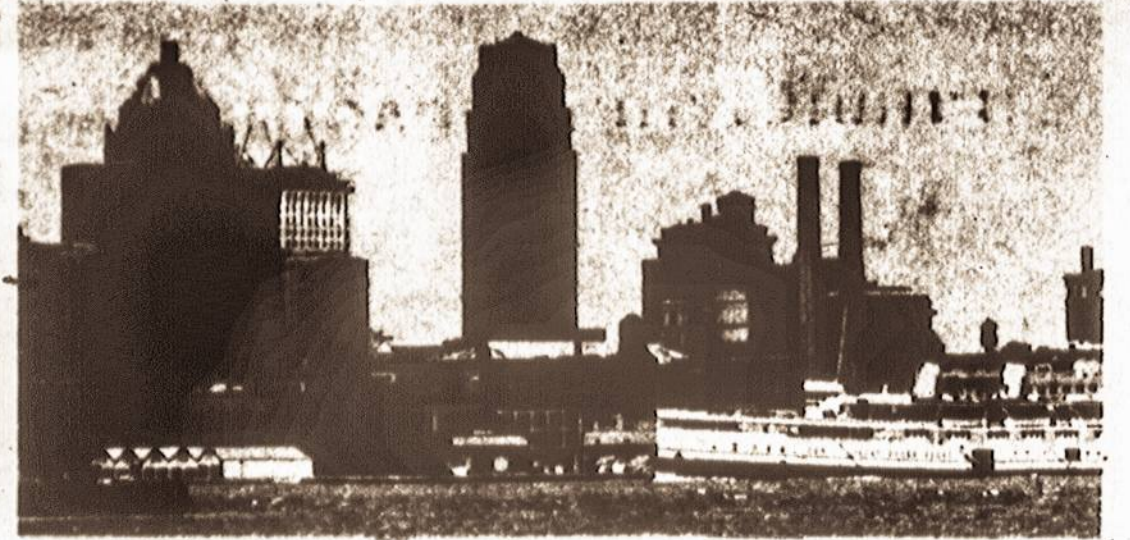
Sąryšy su politiniai etninių sąlygų pasikeitimu Kanadoje atsirado naujas klausimas, kuris paskutiniu laiku įgijo aštresnę formą ir dėl kurio gali įvykti vyriausybės pasikeitimas, -- tai Kanados vėliavos klausimas.

Šešioliktam šimtmečiui prancūzas Jacques Cartier, pasiekęs Kanados krantus ir užėmęs rytinę jos dalį, padarė ją prancūzijos provincija (Nouvelle France) ir naudojo karaliaus vėliavą (fleur de lis" (trys lelijos).

1759 m. prancūzams pralaimėjus Quebeco mūšį, Kanada tapo Anglijos kolonija ir gavo anglų imperinę vėliavą "Union Jack".

Po 1867 Konfederacijos Kanada pasidarė kaip ir laisvas kraštas -- Britų Dominija, bet vėliava buvo palikta ta pati. Tik po II Pas. karo 1945 m. Anglijos karaliaus patvirtintu aktu Kanadai duota "atskira" vėliava (Anglijos prekybos laivyno) -- raudona su mažu "Union Jack" kampe, vadinama "Red Ensign".

Dauguma ne anglų kilmės piliečių šia vėliava nebuvo patenkinti. Vėliavos klausimas nuolat buvo keliamas. Liberalams laimėjus rinkimus 1962 m., dabartinis min. pirm. Pearson, laikydamasis savo pažado prieš rinkimus, padarė projektą naujos vėliavos: trys raudoni klevo lapai baltame fone su mėlynais kraštais šonuose. Klevo lapai reiškia Kanados tautas: anglų, prancūzų ir visas kitas tau-

Toronto miesto panorama

tos bendrai. Baltas fonas paimtas iš prancūzų vėliavos "fleur de lis," o mėlynai kraštai reiškia "ad mare usque mare" (nuo jūrų iki jūrų).

Pirmausia, Pearson savo naują vėliavą nuvežė į Veteranų suvažiavimą, įvykusį gegužės mėn. Winpege, kad gautų jų pritarimą. Bet veteranai, šimtmečius kovoję ir lieję kraują už "Union Jack", nenori nei klausyti apie naują vėliavą. Šiuo metu vėliavos klausimą

spres Federalinis parlamentas ir nuo to sprendimo pareis Pearson vyriausybės likimas. Bet manoma, kad nauja vėliava bus priimta ir jau numatyta, kad atvykusi karalienė ją iškels pirmą sykį.

Lietuviai kartu su kitomis trečiaeilėmis tautybėmis naujoje vėliavoje atstovaujami kaip trečias klevo lapas, bet šis "opus" Kanados reikalas lietuviams to lapo pavėsyje nedaro nei šilta nei šalta.

Keep Freedom Bright

They go well together . . . the American Flag, created during our war for independence, and the Statue of Liberty, France's gift to us more than seventy-five years ago.

Both represent freedom, an ideal as old as man . . . an ideal given reality and meaning in the United States of America.

Freedom has become so interwoven in our way of life that it's difficult for us to imagine being without it.

Yet, we must not take freedom for granted. Today the men behind the Iron Curtain who regard freedom with cynicism, are plotting to deprive us of it.

Despite the threat, as individual Americans we can do something about keeping freedom in our future.

Buying United States Savings Bonds is one way we can help make America so strong—militarily and economically—that our enemies will stop short at the ultimate aggression.

By adding to America's might we can keep freedom bright and flourishing.

We are proud to recommend U. S. Savings Bonds and urge you to buy these **BONDS OF FREEDOM** as often as possible.

KEEP FREEDOM IN YOUR FUTURE

Buy U. S. Savings Bonds

Where You Work or Bank

Let's All Back THE FREEDOM BOND DRIVE!

Šį garsinimą apmokėjo -

VYTAUTAS BELECKAS - WINTER GARDEN TAVERN Inc.

LIETUVIŠKOJE CHICAGOJE

* **VYTAUTAS ZALATORIUS**, Vienybės nuolatinis bendradarbis Chicagoje, birželio 25 d. išvyko dviejų savaitių kelionei Pietų Amerikon. Savo kelionę žadėjo Vienybėje atžymėti žodžiais ir nuotraukomis.

* **WALTER RASK-RASČIAUSKAS**, Vienybės skaitytojas, birželio 14 d. grįžo Chicagon iš savo kelionės po Austriją, Šveicariją, Jugoslaviją, Rumuniją, Vokietiją. Jis buvo vienas iš 22 Amerikos turizmo biurų vedėjų, kurie specialiai buvo pakviesti lankytis tose valstybėse. Jis buvo numatęs kiek ilgiau pasilikti Europoje, bet netikėti biznio reikalai Chicagoje privertė grįžti nebaigus kelionės. Rasčiauskas buvo išskirtinai aprašytas Belgrado (Jugoslavijos) laikraštyje "Strana Vjesnik (birželio 2 d.), kuriame buvo idėtas reportažas apie svečius iš Amerikos. Grįždamas iš Europos, lankėsi ir Vienybės redakcijoje Brooklyne, kur buvo susitikęs ir su Vienybės redaktoriumi iš Chicagos E. Šulaičiu.

* **BALFO** gegužinė, įvykusi birželio 21 d. Butčo darže Willow-Springs, sutraukė nemažą lietuvių. Nors tos dienos ryte smarčiai lijo, bet prieš pietus gerokai išsiblaivė

ir žmonės galėjo praleisti popietę gamtoje. Atsilankiusieji vaišinosi valgiais, gėrimais ar kitokiais būdais pramogavo. Vyresnio amžiaus jaunimo čia beveik nebuvo.

* **RAMINTA LAMPSAITYTĖ** pasižymėjo svetimų kalbų žinojimo konkurse. Ji vokietų kalbos konkurse užėmė I vietą. Raminta lanko Bogan aukšt. mokyklą.

* **PROF. V. JAKUBĖNO** daina "Vėjas" (žodžiai J. Tysliavos) pirmą kartą buvo atlikta birželio 20 d. Tarpt. draugijos šių dienų muzikai remti metiniam narių susirinkime Rooseveltto un-to patalpose. Dainavo kolumbietė Consuelo Lopez-Sroubek, akompanavo pats autorius.

* **DANUTĖ DERENČIENĖ**, 19 m. amžiaus, šv. Kryžiaus ligoninėje pagimdė 3 sūnus, kurie yra sveiki ir jaučiasi gerai. Vaikų tėvas Eugenijus Derenčius, kuris yra 24 metų amžiaus, dienomis dirba vienoje kompanijoje, o vakarais lanko kolegiją. Jauniesiems tėvams yra nemažas džiaugsmas, o taip pat ir rūpestis dėl žymiai padidėjančių išlaidų.

Šimkus ir gražuolės

Zymus "veikėjas" V. Šimkus, spaudoje plačiai skelbė mintį, jog reikia išrinkti lietuviams gražuolę, kuri atstovautų lietuvius ne tik kongrese Washingtone, bet ir "Miss Universe" konkurse.

Šis gražių merginų mėgėjas net buvo paskelbęs, jog lietuvių gražuolė daug padės Lietuvos laisvės reikalo populiarizacijai. Taip pat prirašė ir daugiau puikių žodžių, aiškindamas, kodėl mums reikia visur kišti savo gražuoles.

Bet ne visi lietuviai buvo tokios puikios nuomonės, kaip Šimkus, dėl gražuolių reikalo. Draugo dienraštyje (birželio 29 d. laidoje) paskelbtame akademikų grupės laiške yra sakoma:

"Buvome įsitikinę, kad šie konkursai yra pigus moters grožio komercializavimas. Mūsų nuomonės nepakeičia ir šis bandymas konkursą risti su patriotizmu. Tikimės, kad pasiūlymas

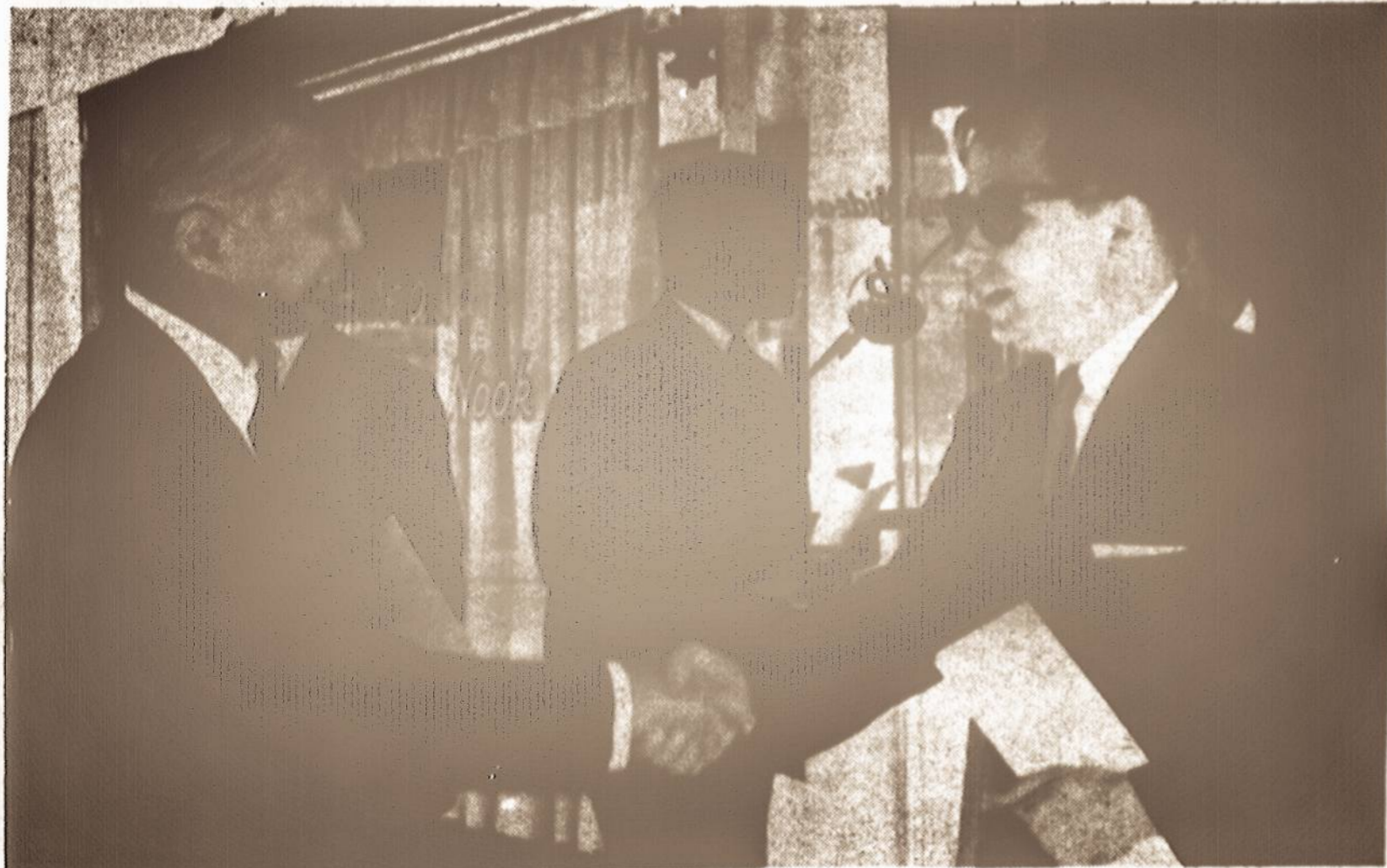

V. Šimkus
... gražių merginų mėgėjas...

buvo iškeltas tik dėl juoko. Puiku, pasijuokėm, o dabar jį kuo greičiau užmirškim." Įdomu, ką į tai pasakys "didysis Lietuvos garsintojas" V. Šimkus. Sa.

Susitikimas su Jungtinių

EDVARDAS ŠULAITIS Tautų korespondentais

Vienybės redaktorius Chicagoje Edvardas Šulaitis sveikina su Japonijos ambasadorium Jungtinėse Tautose Akira Matsui (kairėje). Japonijos ambasadorius buvo pagerbtas J. T. Korespondentų Sąjungos, kurio narys yra Vienybės redaktorė S. Narkėliūnaitė.

Jungtinės Tautos šiandien yra tapusios pačia žymiausia pasaulio vieta ir po jų stogu yra susibūrusios beveik visos žemės rutulio valstybės.

Apie Jungtinių Tautų veiklą dažnai (kartais kasdien) skaitome didžiuosiuose šio krašto ar kitų žemynų laikraščiuose. Ši informavimo darba beveik išimtinai atlieka Jungtinių Tautų korespondentai, kurių dauguma yra įsikūrę New Yorke ir yra apjungti Jungtinių Tautų Korespondentų Sąjungos (United Nations Correspondents Association -- trumpai -- UNCA).

Mums, lietuviams, yra ypatingai miela, jog 200 Jungtinių Tautų nuolatinis korespondentų tarpe yra ir lietuvių atstovė, Vienybės redaktorė Salomėja Narkėliūnaitė. Ji čia turi tokias pat teises, kaip ir didžiųjų pasaulio laikraščių, spaudos agentūrų, ar radijo bei televizijos tinklų reporteriai. S. Narkėliūnaitė pasaulinės spaudos atstovų tarpe turi plačias pažintis ir tai, be abejo, yra naudingas ženklas visiems lietuviams.

Japonijos Ambasadoriaus draugystėje

Pasinaudojant S. Narkėliūnaitės pasiūlymu, ir šių eilu-

čių autoriui buvo maloni proga susitikti su žmonėmis, kurių pagalba apie J. T. darbą išgirsta platusis pasaulis. Viešint New Yorke, birželio 16 d. kaip tik įvyko J. T. Korespondentų Sąjungos pietūs, pagerbiant naujai atvykusį nuolatinį Japonijos ambasadorių Jungtinėse Tautose Akira Matsui.

Į puošnų Danny's Hide-away restoraną susirinko apie 60 spaudos žmonių iš įvairių pasaulio kraštų ne vien tik pasivaikšinti, bet ir išgirsti pranešimo iš paties ambasadoriaus, o taip pat jį išklausišti rūpimais klausimais.

Prieš pradėdami valgyti, susipažįstame su gretimi sėdinčiais žurnalistais. Tai žmonės, atstovaujantys Korėjos, Švedijos, Vokietijos dienraščių, turinčių šimtatūkstantinius tiražus. Jie New Yorke gyvena ilgesnį laiką ir savo laikraščiams pranešimus duoda pačiomis moderniausias priemonėmis.

Gerai užkandus, prabyla UNCA prezidentas John Mac Vane, kuris pristato ambasadorių. Šis mandagiai atsiprašo, kad po puikių pietų nenori ilgai trukdyti, tačiau, žinoma, paruoštą kalbą (viso 12 puslapių) perskaito be sutrumpinimo.

Ambasadorius savo kalboje daugumoje apsisoto ties Azijos kraštų problemomis, nes jos tiesioginiai liečia ir pačią Japoniją. Tų problemų centre jis nurodė Kinijos klausimą, kuris pasidarė ypatingai jautrus, Prancūzijai užmezgus ryšius su Kinijos Liaudies Respublika. Ambasadorius nurodė, kad Japonija nėra numačiusi pasekti Prancūzijos pavyzdžiu, kadangi Kinijos Liaudies Respublikos pripažinimas neišspręstų dviejų Kinijos problemos. Kalbėtojas pripažino, jog šio klausimo svarstymas turėtų rasti vietas Jungtinių Tautų forume, nors kas ir kokioje formoje šią problemą turėtų nagrinėti ir kokios galėtų būti svarstymų išdavos, jis nediršo aiškinti.

Ambasadorius Matsui taip pat palietė "apartheid" politiką Pietų Afrikoje, finansinę pagalbą civilizacijoje atsilikusiems kraštams, Jungtinių Tautų ekonominę padėtį ir kitus dalykus.

Baigdamas savo kalbą, ambasadorius nepagalėjo komplimentų ir korespondentams -- UNCA, sakydamas, jog šis vienetas, nors ir nėra įrašytas į J. T. Carterį, kaip vienas iš pagrindinių jos organų, atlieka nemažesnę uždavinį už svarbiuosius J. T. organus.

Tęsiama 7 psl.

You Work Hard For
Your Money...
Keep It Where It Works
Hard For You!

LATEST
DIVIDEND

4 1/4 %
a year
ON ALL
DEPOSITS

JULY BONUS DAYS

Money deposited on or before

JULY 14

will earn dividends from

JULY 1

thereafter from day of deposit

**COMPOUNDED
QUARTERLY**

For Information Telephone PResident 3-7000

THE
**KINGS COUNTY
SAVINGS BANK**

Incorporated 1860

Member Federal Deposit Insurance Corporation

Central Office

539 Eastern Parkway at Nostrand Avenue
Brooklyn, N.Y. 11216

Broadway Office

135 Broadway at Bedford Avenue
Brooklyn, N.Y. 11211

Massapequa Office

Hicksville Road at Jerusalem Avenue
(Opposite Holiday Park Shopping Center)
Massapequa, N.Y.

Park Florist

Gėlės pristatomos į bet kurias
pasaulio vietas.

MATTHEW MAZEIKA
Savininkas

80-15 JAMAICA AVE. WOODHAVEN 21, N. Y.
Telefonas: Virginia 9-3112

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world established by Juozas Paukštys in 1886 is published weekly by Valerie Tysliava and Juozas N. Tysliava at 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y. Tel.: APplegate 7-7257. Executive Editor: Valerie Tysliava; Editor: Salomeja Narkelionaitė; Senior Editor: Vytautas Širvydas; English Editor: Demie Jonaitis; Associate Editor: Edvardas Šulaitis. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office in Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Three weeks' notice is required to change a subscriber's address. Advertising rates on application. All rights are reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts submitted are subject to editing.

MES

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Atkelta iš 1 psl.

tautos ir jai paramos ranką ištiesti? Draugas teisėtai sprendžia: "Manome, kad bet koks bendradarbiavimas su okupantu yra skaudus pažeidimas laisvės siekiančiųjų Lietuvos gyventojų." Čia vėl nieko nauja, nes tai senas Vienybės ir visos mūsų patriotinės spaudos nusistatymas. Tačiau, ir vėl stoja įkyrus klausimas — rasti tinkamų priemonių prieiti prie "Lietuvoje likusios tautos", kurios istorija, kaip mūsų filosofas dr. A. Maceina anuosyk pastebėjo (žurnale į Laisvę) juk nesustojo, išelviams į užsienį pasitraukus. Ar turime lietuviško intelektualinio pajėgumo klausimą ne tik pakelti, bet ir tų priemonių rasti? Amerikos lietuvių būsimąjį suvažiavimą Washingtono sveikindamas, St. Kairys tarė: "Dėmesio iševijos jaunimui, o gal dar daugiau dėmesio namie, pačioje Lietuvoje."

Yra liaudies pasakėlė apie raibą katinėlį, kuriam vieną gražų rytą užkrito lapelis ant uodegėlės ir jį išgąsdino šaukti: "Dangus griūva!" Su šiuo nepagrįstu gaudu ėmė po vištakiemį lakstyti ir netrukus savo baime užkrėtė vištukę-kvailiukę, žaselę pusgalvėlę, šunelį-žioplėlį ir kitus to kiemo piliečius. Visi pasidarė triukšmingi šaukti: "Dangus griūva!" Šiuo metu panašiai kai kurie kai kurių laikraščių redaktoriai yra užkrėsti dešinėje politiniai kioktelėjusių neapykantos "pedliorių" prieš Vienybę.

MUMS

RAŠO:

Laiškų skyriuje telpanti medžiaga nebūtinai atstovauja redakcijos nuomonę. RED.

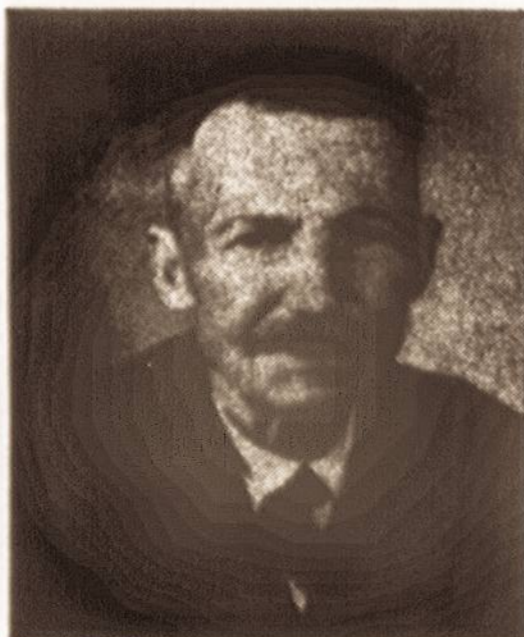
DRAUGAS DAVATKIŠKAI PUOLA VIENYBĖ

Štai jau visi žino, kam Draugas tarnauja. Jo nr. 120 vienas Draugo tvarkytojų rašo neva prieš sovietų ofenzyvą ir prieš mūsų vadus. Pagaliau tas Draugo stralpsnelis yra taikomas ir prieš Vienybę ir mokina, kad Vienybė taip šoktų, kaip Draugas jai groja. Ir čia Draugas elgiasi kaip mažos parapijos davatkėlė, ALEKSANDRAS A. ŽALPYS Chicago, Ill.

Iš Lietuvos našlys rašo savo pusserei laišką:

"Sesute, aš labai gerai gyvenu, turiu savo namą, prisilauginau sodniuką; užauginau 3 dukras ir 5 sūnus, užtad dabar gaunu gerą pensiją. Turiu valtelę ir gerą meškerę, per vasarą dažnai žuvauju, žuvies ir kaimynams duodu.

Turiu dvivamzdį šautuvą, tai žiemomis einu medžioti, pasitaiko nušauti zuikutis,

Liudvikas Nabažas

bet esu labai nullūdes, nes mano mylima žmona jau 2 metai, kai mirusi, ir aš jos negaliu pamiršti."

Įdomu, ar mūsų našlių laiškal nesuramintų jo, o gal ir visai pagelbėtų užmiršti tą jo mylimą žmoną.

Parašykite jam užuojautos ir paguodos laiški. Jo adresas: Liudvikas Nabažas, Mažeikių rajonas, Seda, Plinkšiai. PUSSESERĖ APOLONIJA

Girnakalis

IŠ KAIRĖS IR IŠ DEŠINĖS

VEDYBINIAI PATARIMAI

Dirmeikio laiško proga V. Rastenis Dirvoje per du numerius kalba apie situacijas, į kurias kartais gali nuvesti vyrą tautiniu atžvilgiu mišrios vedybos. Daug vyrų lengvapėdiškai veda kitatautes ir net nepagalvoja, kad šių laikų ambicingos, savo gyvenimo ir garbės tetrokščiančios dukros nebus panašios į Senojo Įstatymo Ruthą.

1930 metais atėtininkų konferencijoje prof. Pr. Dovydatis peikė ir be atprašų barė vyrus, kurie net valdžios lėšomis vyksta į užsienį studijų ir ta proga susiranda kitatautę gyvenimo draugę. Tik dabar Dirvoje su vedybiniais patarimais pasirodęs V. Rastenis, mano manymu, nepriklausomos Lietuvos laikams yra pavėlavęs. Bet jis kaip tik laiku prisistatė iševijoje.

Kai kalbama apie principus, tai visa lietuviška spauda nuo Montreallo ligi Chicago ir ligi New Yorko tarlasi stovinti lietuviškų reikalų sargyboje — tėvynę laisvina ir lietuviybę palaiko. Rodos, nei neklausyk, kiekvienas puslapis dega lietuviybės išlikimo ugnimi. Rodos, jokia auka lietuvibei nebūtų per didelė.

Bet praktikoje principų kaina nėra aukšta. Duoda gražos ir iš smulkesnio principų banknoto. Mėgstama pasidžiaugti vedybomis, tarp kita ko, ir tautiniu atžvilgiu mišriomis vedybomis. Mat, kartais nutylėti nepatogu, vestuvėse dalyvauja daug gerų pažįstamų, pasitaiko ir vienas kitas laikraščio skaitytojas. Ir taip praktiškai prieš tautiniu atžvilgiu mišrią šeimą viešosios nuomonės sudarytoja spauda jau kapituliavo.

O reikia išrasti gerų patriotiškų spaudos ašarų, kurių būtų galima vieną kitą nuvarvinti prie kiekvieno lietuviybės kabo, prie nutautusios šeimos paminėjimo. Tokiems pranešimams tiktų ir specialiai vieta, kur nors šalia visokių užuojautų ir laidotuvių pranešimų.

O! daug kartų spauda suklupo ir vis tebeklumpa žygyje už lietuviybės išlikimą. Suklupo ir J. Bachunas su PLB, apie tai nutylėję spaudos ir radijo suvažiavime Tabor Farmoje.

Kai kalbama apie veiksmus, tuojau savalme iškyla Aito, Vilko, Bėndruomenės ir kitoki veiksnių vardai, net atskirų partijų vardai. Kodėl gi pamirštamas pats svarbiausias iševijoje lietuviybės veiksnys — LIETUVIŠKA ŠEIMA?

Lietuviškoji šeima iševijoje yra lituanistinio švietimo kūrėja ir laikytoja. Su šeimų nulietuvėjimu baigsis kultūrinis ir visuomeninis gyvenimas, baigsis lietuviška spauda, neteks prasmės lietuviškų parapijų buvimas.

Jau kuris laikas, beveik šimtas metų, tauta iševijai atiduoda savo geriausias jė-

gas, savo geriausias kraują. O ta iševija pagyvena, savo ateitį nuyvena ir dairosi naujos iševijų bangos iš tėvynės. Kitaip tariant, jau lyg ir mums pradeda pribirsti laikas laukti naujos tėvynės nelaimės, po kurios nauji grinoriai ar išvietintieji papildytų savo pačios krauju neišgyvenančią emigraciją. Tokia gyvenimo eiga iš tikrųjų yra nemažai ko verta.

Pesimistai numoja ranka: Čia ne tik lietuviškai, bet ir vokiečiai, italai, net ir žydai nutausta. Ar nebūtų gudru kokial institucijai imtis patyrinėti nutautimo technikas?

GAIDŽIŲ HIPNOZĖ

"Palenkia gaidžio galvą prie stalo — jis spurda. Bet jei tik išbrėš jam kreida brūkšnį per snapą ir paskul toliau per stalą, jis mano, kad jį jau pririšo, ir tupi, nė nekrustelėdamas, išpūtęs akis, kažkokio antgamtinio siaubo apimtas" (A. Kuprin).

Panašiai atsitinka ir su žmonėmis. Pvz., tupi žmogus prie 1939-tųjų metų, nė nekrustelėdamas, išpūtęs akis, kažkokio antgamtinio siaubo apimtas. Aišku, laukia grįžtant praėjusio laiko, kuris belaisvi galėtų nuo baisiojo kreidos brūkšnio paleisti.

SPAUDOS NAUJIENOS

Nuo šių metų pradžios Vilniuje keturis kartus per mėnesį lietuvių ir rusų kalbų laidomis išeina žurnalas Ekranas Naujienos. Tiražas — 20.000. Atrodo, ateity jį galėsime prenumeruoti ir Vakaruose. Tarybinių leidinių tarpe jis ir gana brangus, pusmečiui 2,40 rublių.

Man pateko 5-tas numeris, lietuviškoji laida. Žurnalas turi 16 puslapių, telpa daugiau kaip 20 iliustracijų. Tarp kita ko, praneša, kad rengiamas filmas apie K. Donekaitį. Vilniuje buvusio Donelaičio minėjimo filminė kronika jau išleista.

Iš kitų spaudos įvairių minėtinas "Banga" — 963 metų mados, Vilniaus modelių namai. Čia turime didelio formato 52 puslapius su iškarpu priedu. Su dailininkų ir fotografų pagalba leidinys pristatė 176 moteriškus ir vyriškus fasonus. Apie tautinius drabužius neužsimena. Didelė leidinio dalis iliustruota spalvomis. Vadinasi, žmonės ne tik rengiasi, bet ir estetinės pusės nepamiršta.

Į Vilnių buvo suvažiavę Sovietijos geologai ir geografi apžiūrėti Lietuvoje ryškiai matomų buvusių ledų laikotarpiu paliktonių morenų, kur, tarp kitko, ir daug statybinių medžiagų. Posėdžiui sveikino Vilniaus uo- rektorius prof. Kubilius. Išklasyta 30 mokslinių pranešimų — ir vilniečių prof. V. Gudelio ir A. Basalyko. Dalyviai padarė išvyką į morenus Ulos krantuose Dzūkijoje.

Liepos Ketvirtoji atžymi daugelį istorinių įvykių

Likimas parinko Liepos Ketvirtąją kaip datą daugelio istorinių įvykių, liečiančių JAV. Pats reikšmingiausias įvykis, žinoma, buvo karštą ir drėgną 1776 m. liepos 4 d. Philadelphiaje, kai Kontinentalinis Kongresas priėmė dokumentą, pradėtą sekančiais žodžiais: "Kai žmogiškų įvykių eigoje..."

Liepos Ketvirtoji taip pat yra prisimintina kelių prezidentų gyvenime.

Buvęs JAV prezidentas James Monroe mirė praėjus penkeriems metams, 1831 m. liepos 4 d. Monroe, kilęs kaip ir Jefferson, iš Virginijos.

30-tasis JAV prezidentas Calvin Coolidge liepos 4 d. šventė savo gimtadienį. Coolidge buvo gimęs 1872 m. Vermonte.

Liepos 4 d. reikšė skaudų momentą vieno vyro gyvenime, kuris buvo pirmuoju prezidentu, 1754 m. liepos 4 d. 22 metų amžiaus Jurgis Washingtonas su sunkios kovos turėjo atiduoti prancūzams ir indėnams Necessity Fortą, netoli Untontown, Pennsyl-

vania valstybėje. Necessity Forto Kautynės pradėjo prancūzų ir indėnų karą.

Konfederatal partizanai Vicksburge, Mississipi, neturėjo didelės priežasties švęsti liepos 4 d. 1863 m. Tą dieną Unijos karo pajėgos po ilgų mėginimų paėmė miestą, nuleido konfederatų vėlavą nuo Warren apylinkės teismo rūmų ir iškėlė Amerikos vėlavą.

1848 m. Nepriklausomybės Dieną sostinėje buvo padėtas kertinis akmuo Washingtono paminklui statyti. 1826 m. liepos 4 d. gimė Stephen Foster, kurio tautinės dainos yra šiandien labai populiarios. Tai buvo ta pat diena, kai mirė Jeffersonas ir Adams. Thomas Jefferson, pagrindinis Deklaracijos autorius, ir John Adams, šio dokumento autorius bendrininkas.

Pirma užregistruota Nepriklausomybės Deklaracijos šventė buvo ne liepos 4 d., bet 1776 m. liepos 8 d., pirmadienį po Deklaracijos

priėmimo. Tą dieną Philadelphiaje dalyvavo masiniame susirinkime Vaistybės Namų aikštėje, dabartinėje Nepriklausomybės aikštėje, kur John Nixon perskaitė Deklaraciją. Patrankos gaudė, varpai skambėjo ir karių batalijonai paradavo.

Formalesnė šventė vyko Philadelphiaje 1777 m. liepos mėn. 4 d. per pirmąsias Nepriklausomybės Deklaracijos metines. Šventė buvo paruošta tik per dvi dienas. Ji buvo labai entuziastiškai atšvęsta. Karo laivai Delaware upėje pasipuošė vėlavomis. Pirmą valandą laivų igulai buvo įsakyta užimti postus ant stiebų ir burių.

Šie pirmieji įvykiai nustatė vėlesnių švenčių minėjimo būdą ir Nepriklausomybės Diena dabar yra legali šventė visose 50 valstybėse ir Kolumbijos Distrikte, taip pat ir visose teritorijose bei priklausančiose vietovėse.

A. C. N. S.

VIENTYBĖ

ENGLISH SECTION

BROOKLYN, N. Y. JULY 2, 1964

TWENTY CENTS

"BEGIN HERE"

By JANUS DI TURNO

"I asked for all things, that I might enjoy life;
I was given life, that I might enjoy all things. . . ."

These words are from a prayer written by an unknown Confederate soldier. They have current and incisive meaning for us, now, at a time when democracy and tolerance seem to be having such a bad time of it in the United States.

Mississippi is not the only place where some of our ways of life, and notions about ourselves, are taking a beating. On the eve of a national convention, the Republican Party is in such a dismaying state of confusion and loss of a sense of direction, that it is willing to settle for any detour, so long as it seems to lead somewhere — anywhere. Home owners in the Midwest have been voting for Wallace in Presidential primaries, oblivious to who he is or what he represents, but vaguely hopeful that somehow he will stop Negroes from buying the house next door, or renting an apartment across the street. In St. Augustine, Florida, fists, sputum and clubs are being used to prove that the Atlantic Ocean is a pond reserved for Caucasians only. And, finally, whereas the Republicans have a Presidential candidate, but would be immeasurably happier if he took a jump into San Francisco Bay, the Democrats, — the Northerners at least, are clinging to Johnson, like unquestioning, helpless children, as if he is the only one in the country who knows anything about government, or is capable of generating an idea. Where are the traditional Democratic conflicts of views? Where are their happy family squabbles and their good Irish brawls, that have occasionally reflected democracy at its worst, but more frequently at its best? Johnson probably is, and deserves to be, the Democratic man of the hour, but even in a renomination he would emerge a bigger and better candidate out of the heat of conflict and struggle, rather than out of a pre-programmed convention hall-full of "Yeas".

Through all these facets and events of current American life there runs a common and unfamiliar — call it un-American, — thread. There is a new, despairing and fearful "all or nothing" note. A blanket of uncertainty and intolerance is spreading over the land, it would seem, and with it an unfamiliar anxiety tugging at our nerve-ends. We want to cling to what we have — so that we may not lose it; we are getting the habit of clenching our teeth and swearing that we will not give an inch, any inch, to a fellow-man; or we seem to be looking for hiding places which, we know deep in our hearts, do not exist.

Change is upon us. We have always said we are for change. The test is here. This summer and winter are almost certain to be times of deep trials and calls for patience, courage and tolerance. After events have settled, be they racial, political or social, we will be different. There will be uncertainties, as in any forward change. We will have to give up some things. But we will gain more. For, in the final analysis, we will give up narrow horizons, and will receive, in their stead, wider ones which will add new, challenging, stimulating and reassuring dimensions to our lives.

Such changes are worth waiting for, and much more; they are worth fighting for.

New York City's Mayor Robert F. Wagner is greeted by Lithuanian-American representatives, Euphrosine Mikuzis, a Trustee of the Lithuanian American Alliance, and Anthony Varnas (right), Chairman of the Lithuanian Democratic Committee of New York. Photo by S. Narkellunaite

THE DEMOCRATIC NATIONAL

PLATFORM AND LITHUANIA

Euphrosine Mikuzis, representative of the American Lithuanian Alliance, recently participated at a public hearing on decisions

pertaining to the Democratic National Platform of 1964. Mayor Wagner presided. The hearing was followed by a \$50-a-plate dinner in the Grand Ballroom of New York's Hotel Waldorf-Astoria.

The public hearing structured the position of the Democrats in regard to Lithuania, Latvia, and Estonia. The result was a declaration stating:

1. Our government should state explicitly that the United States never will recognize the annexation of the Baltic States/ by the Soviet Union and that the restoration of independence and of freedom for Lithuania, Latvia, and Estonia is, and will be, until achieved, one of the major goals of our country's policy.

2. The fallacy of the current political philosophy, based on the assumption of gradual liberalization and betterment, is glaringly obvious in the Baltic States — isolated by a double Iron

Curtain, because of their forcible incorporation into the Soviet Union. The vicious winds of Russification and economic exploitation are on the rise in the Baltic States. Emboldened by the Western quest for normalization of their relations with the Communist bloc, as well as escaping with impunity for their international crimes, the rulers of the Kremlin have not relaxed their grip on the Baltic States, but, on the contrary, are striving to destroy the very national identity of the Lithuanian, Latvian and Estonian nations.

A LITHUANIAN IN VIETNAM

Lt. Roger Zailskas was pictured in Life Magazine's feature story about Vietnam, "A Little War, Far Away - And Very Ugly." (6-12-64) He was shown giving orders to a Vietnamese officer before an attack on the enemy.

2500 guests attended the \$50-a-plate dinner in the Grand Ballroom of the Waldorf Astoria in New York City on June 30th, following the Issues Conference of the Democratic National Committee's All American Council. The Dinner and Conference was dedicated to the Mayors of the cities of America, and through them, to the people who live in the cities. Seated at the table above (from right) Admiral Condsey and his wife, Mr. and Mrs. Provenzano, Arthur Jacobs of the Day-Journal, and Valerie Tysliava, Publisher of Vientybe.

Photo by S. Narkellunaite

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world established by Juozas Paukstys in 1886, is published weekly by Valerie Tysliava and Juozas N. Tysliava at 192 Highland Boulevard, Brooklyn 7, N. Y. Tel.: Applegate 7-7257. Executive Editor: Valerie Tysliava; Editor: Salomeja Narkeliunaite; Senior Editor: Vytautas Sirvydas; English Editor: Demie Jonaitis; Associate Editor: Edvardas Sulaitis. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office of Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Three weeks' notice is required to change a subscriber's address. Advertising rates on application. All rights are reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts submitted are subject to editing.

ROUNDTABLE TALKS WITH YOUR EDITOR

(Reader interest was roused by this column last month by the problem of the teenager whose prejudiced Lithuanian father objects to her friends. Today's discussion explores reader response to our suggestion that the teenager recognize her father is a lonely man who, if given an opportunity to communicate with her as well as with her friends, will eventually thaw and react to warmth with warmth.)

Dear DEJ,

When I read your advice to the teenager whose father won't let her talk to American friends on the phone, I jumped down from my chimney top, shouting, "Yeah, yeah, yeah! Now I know what I must do! My own problems with Dad are over!" Dad was once a history professor in Kaunas.

I followed your advice. To "communicate" with him, my lonely suffering old Dad, I raced into his den where he's writing a historical book about Lithuania. It was great! Suddenly, we were friends. We talked about the World's Fair, Patriotic and paternal tears rose in his eyes because we agreed it was wonderful that not only the Italian Pietà but a Lithuanian way-side cross and works by our artist Jonynas and the Kasubas make the Fair worthwhile. (For this — love and kisses to DEJ.)

Encouraged, I then dragged my forbidden American friends to the Fair where they reverently ogled at the superb religious works of our Lithuanian artists. I rushed home to report to lonely rejected Dad how much the works had impressed the Americans. Trusting your advice, I anticipated he would feel more kindly toward my "foreign" friends.

His mouth full of kugelis, he just sneered: "Tai ir žydpaikiai pasižiūrėjo į Lietuvą! Lietuviška kryžius Lietuvoje į kiaušius. taip žiurėdavo!"

So, my friends are still semitic pigs. And your advice —

PHOOEY
Brooklyn, N. Y.

Dear Phooey,

Were you ever sick with measles? Did your doctor medicate one small measles and then give up in despair? You've been working over one measles in your father's illness; do you expect an instant cure?

Keep up the treatment. You have a sense of humor; use it like medicine. Chuckle at your father's Lithuanian pig jokes, even though they are lame ducks. Attacked compassionately by your efforts, his disease will eventually subside and the measles will fade out of sight. Of course, some scars will remain. Your father will

go on grumbling and complaining. Don't expect him to emerge as a saint after your treatment.

Dear DEJ,

As a Lithuanian Catholic priest, I was greatly interested in the advice you gave the young person whose father employs strong-arm methods to perpetuate Lithuanian patriotism.

What you said is exactly what I would say to all such young persons.

Brooklyn, N. Y.

Dear Father,

I thank you for your letter. It is refreshing. It reminds me of Christ's drinking water drawn by the Samaritan woman whom the "patriotic" DP father would vehemently reject as "non-Lithuanian."

Dear DEJ,

In our house, we get and read several papers. Papers from Lithuania, Germany, and good old U. S. A. I have read some fantastic stories; however, the story in your English section takes the cake. I have in mind the letter written by the high school student with the father in Richmond Hill, N. Y.

Do you mean to say, in this great country of ours, we are not allowed to speak our own English language? Where did that fanatical idiot come from? I can't believe he is from the same Lithuania where I was born and raised.

I am a former DP, living in this great country only 14 years. Everyone should have enough respect to learn the language of the land that feeds you and try to be a decent citizen. My 12 year old daughter (it was a calamity!) read that letter first and suddenly exclaimed, "My God! Daddy, are you people that bad? I am glad there are none of them in our town." Naturally, the next time, I will read the English Vieni by first, before I let my kids see letters like that.

The reason I'm writing this letter is — I also disagree with your answer. Instead of trying to explain to the old goat that personal

The Day Lithuanians Forget Their Black June

Hot July has come. Americans celebrate their 4th of July, their day of independence, with fireworks. (Dangerous, forbidden fireworks.)

Lithuanians do not wait for July. Every June, they congregate in whatever part of the world they have found refuge and they commemorate all they lost when the Soviet armies seized Lithuania in the Black June of 1940.

It is not only their dead they mourn. More bitter than physical annihilation are the living deaths to which thousands of Lithuanians, deprived of homeland, identity, and self-realization, have been condemned.

WHEN SHOULD WE FORGET?

Recently, Thaddeus Machrowicz, addressing a Baltic audience in Cleveland's Hall

of Nations, stated that we must not forget Black June "until the day when the Baltic nations regain their freedom." This is a shortsighted and dangerous concept of the significance of Black June.

Even if Lithuania were to be liberated tomorrow, we can not forget Black June — not tomorrow, not decades nor centuries to come. We must, moreover, explore its implications and clarify its meaning in depth and time.

WHAT IS FREEDOM?

Liberation and freedom are not synonymous. In the wake of the 1940 Soviet invasion, Lithuania lost her self-government and her potential to develop as an independent nation; but she did not lose her freedom. The Communists knew this in

1940 and they know it today. What they had conquered was a handful of dust, not Lithuanians.

Freedom is not a parcel of territory which can be snatched from a people by armies nor by any particular form of government. Freedom is a human right with which every man is endowed by a law of nature; he is born with the powers of observation, thought, logic, conscience, and the free will to direct his spirit through action.

Freedom is a right which no man can take away from another. It can be lost if it is given away by its possessor. The man who surrenders his freedom to think for himself and incarcerates himself for safety in other men's ideologies gives away his most precious possession. He murders his own mind.

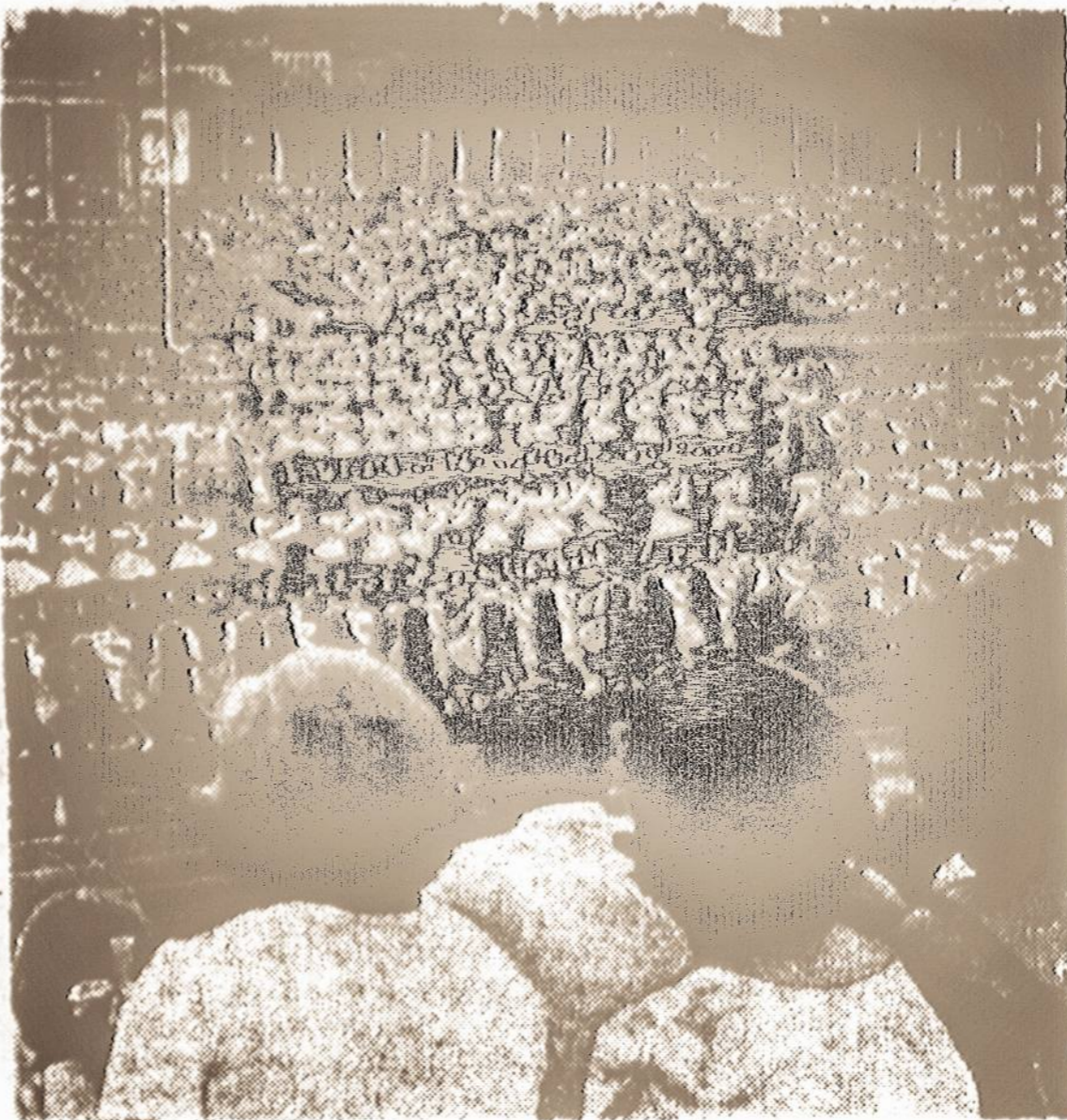
THE COMMUNISTS AND FREEDOM

The Communists, since 1940 when with mock elections in Lithuania they created a "parliament" which unanimously requested that Lithuania be admitted into the USSR, have been contriving similar situations through every media of communication to induce Lithuanians to surrender their freedom. They employ art, music, and literature as persuasive tools of war. They know that their war will end only when they have conquered the minds of Lithuanians.

GENOCIDE VS FREE WILL

Their skill in the art of genocide is supported by their intelligence and imagination. Their skill was not operative when they deported thousands of Lithuanians to slave labor in Siberia nor then they annihilated countless lives, because those acts were necessitated by the crisis of a moment. More dangerous is their thoughtful long-range pattern of conquest which entails the subtle creation of dissension among Lithuanians. They know that Lithuanians squabbling with

Continued on Page 4

JUNE, 1964: - Lithuanian youth at the Sports Stadium in Vilnius, Capital of Lithuania.

liberty is guaranteed by our constitution, you somehow sympathize with him. How anybody can sympathize with a man who tries to dictate what language is to be spoken is beyond me. More so — the language/ of our land! Why didn't you tell him nobody has chains on him. Let him go and find a different place to live in. Good riddance and the sooner the better, before he wrecks his children's lives.

Many thanks for starting a section "Letters to the Editor". Most Lithuanian newspapers are afraid of that. Afraid somebody might try to express himself freely.

TONY SLAPIKAS
Portsmouth, Va.

Dear Tony Slapikas,

I welcome your ideas and enthusiasm most warmly. But since you disagree with me, I don't believe you will be offended if I disagree with you.

First, I ask you; which is the more important freedom — to speak the language of a country or to express ideas that are the products of your own

reasoning? What would be the use of a freedom that permits use of a language, but prohibits individual thinking?

When you advocate sending "the old goat" out of this country because of his ideas, aren't you trying to take away his constitutional right to express his thoughts?

And when you say that you will censor your children's reading objectionable letters in Vieni by, aren't you taking away your children's right to think for themselves? Aren't you allying yourself with "the old goat" — by snatching up the phone from your children to dictate whether they should speak to the caller or not?

Tony, that "old goat" is your brother. I think you are bigger than he is; why not disagree with him, by all means — but why not accept him, chuckle, and shake hands with him?

(Letters to Round Table Talks with DEJ will be considered only if accompanied by the name and address of the writer. When requested, names of writers will be withheld if their letters appear in print.)

LITHUANIAN COOKERY

COLD BEET SOUP

3 bouillon cubes
4 cups boiling water
1 No. 2 can beets (grated)
fresh dill
1 stalk green onion
1 cucumber
2 hard boiled eggs
1/2 pint sour cream

Dissolve bouillon cubes in boiling water. Add grated beets. Cool slightly. Add finely chopped onion, diced peeled cucumber, finely chopped dill, salt to taste. Blend in sour cream. Add diced egg. Chill several hours. Serve in chilled soup-bowls, with hot potatoes boiled in jackets. Butter-milk may be substituted for the sour cream.

Hamlet and Lithuanian Communists

By DEMIE JONAITIS

THE COMMUNISTS CLAIM AND ACCLAIM SHAKESPEARE

"Shakespeare is our friend," claims Kuosaite in Communist Lithuania's journal Svytarys. "Today, all the world celebrates Shakespeare's 400th anniversary.... Shakespeare is our friend because of his great humanism, his exuberant and realistic observation of life, and his buoyant optimism." She identifies the Communists' self-image with Shakespeare's heroes: "They struggled and died, fighting against violence and lies."

SHAKESPEARE -- A MARXIST?

Through the centuries, scholars and actors in every country have used and misused Shakespeare to satisfy the hungers peculiar to their own epoch. Hamlet, not long ago, suffered through an international meat-chopper of Freudian interpretation. Currently in New York, he is represented as a rationalist by Richard Burton. In communist-dominated countries, he is handled like a captive nation.

However, no matter how the generations dissect Shakespeare, he remains whole, puzzling, and unconquered. Through him, we might discover the secret of survival — as a nation.

E. Kurauskas as "Hamlet" in Vilnius

CAN LITHUANIA SURVIVE LIKE SHAKESPEARE?

Shakespeare did not write to engage in argument, but to explore life in its fullest dimensions. He wrote literature, not propaganda. Other dramatists have risen in his wake, only to fade away into relative obscurity as historical phenomena. Ibsen, for example, loomed as a shining star, then dimmed with the social dust of his era. G. B. Shaw, once seemingly invulnerable, today is dated by intellectual dregs of his period.

Shakespeare remains always fresh and alive because he was catholic and democratic to a degree no other writer has achieved. He, re-creating life's multiple facets so richly, had the humility and the intelligence to allow his audience to judge life with their own minds. This is the secret of his greatness and his survival.

HAMLET AND THE COMMUNISTS

Our Lithuanian Communist poet Miezelaitis, a Lenin prize winner whose concept of mankind is framed in dialectic materialism, has written a poem "To Be or Not to Be." Here, he identifies himself with Hamlet. The message in this poem is of enormous interest, particularly if studied in juxtaposition with the message of St. Francis of Assisi with whom our Lithuanian refugees from Communism identify.

SHAKESPEARE - A LITHUANIAN FRANCISCAN?

Before the Communists so patly claim Shakespeare as their "friend", they might study the parable of current Lithuanian history implicit in Hamlet. In this tragedy, the way three fathers advise their children how to live, highly suggestive of the philosophies that confront Lithuanians today.

CLAUDIUS -- A COMMUNIST?

Claudius, usurper of the throne of Denmark and Hamlet's stepfather, is an image of the Communist occupants of Lithuania. His ethics grounded in "the state," he represents himself as a hero dedicated to saving a war-torn country from the enemy. He advises Hamlet to face life and to be "realistic." He chides Hamlet for grieving so persistently for his dead father and accuses him of "a will most incorrect to heaven," a communist heaven. Claudius, when facing his own conscience, finds it impossible to pray; he has murdered the King of Den-

mark and taken both his throne and his wife. He also faces the problem of handling Hamlet who, in his indecision "To be or not to be," demands in the words of Miezelaitis: "Advise me, insane Ophelia -- unreasonable heart!"

IS THE GHOST -- OUR EXILED LITHUANIANS?

His murdered father, the ghost, gives Hamlet further advice. The ghost is an image of Lithuanians living in exile. He tells Hamlet to be kind like a good Christian to his mother and "leave her to heaven." Then, wholly unChristian, he asks Hamlet to punish the usurper, Claudius. Theologically, the ghost's failure to forgive Claudius excludes him from heaven. Practically, his advice precipitates Hamlet into abandoning his own potential as a scholar, soldier, courtier, wit and lover to pursue vengeance which results in a personal and social hell. The ghost in this fashion ultimately leads to Miezelaitis' question "Advise me -- insane Ophelia -- unreasonable heart!"

POLONIUS -- AN AMERICAN?

Papa Polonius advises his son Laertes with the inspiring "To thine own self be pure." Polonius is the image of Lithuanians who have absorbed the ideals of American individuality. But he, like so many Americans, does not practice what he preaches. Intellectually eclectic and, socially, an opportunist, he meddles in every life he touches; he is as destructive a dictator as Claudius. Who will answer Hamlet's and Miezelaitis' question?

"TO BE OR NOT TO BE" --

Shakespeare, the epitome of survival, does not dictate to the fascist, the communist or, the democrat his secret of survival. But he implies much. It is up to us to evaluate the implications. A comparative study of Miezelaitis, St. Francis, and Shakespeare's The Tempest might answer the question "To be or not to be?" by altering that question to: "What is it that I am to be or not to be?"

LITHUANIAN LANGUAGE

By THEODORE S. THURSTON

The morphology of the Lithuanian language clearly reveals to us many unsolved historical mysteries of ancient civilization, significantly expands the horizon of linguistic science, and broadens mankind's knowledge of his dark past. The discovery of the remarkable similarity of the Lithuanian language to Avesta (Old Persian) and Sanskrit has clearly opened new frontiers in the field of linguistic science according to conclusions of comparative morphology. Moreover, the morphology of the Lithuanian language definitely proves that the ruling class, or the kings of the ancient Hittite (Gittis) nation, had surnames similar to Lithuanian surnames. The renowned English scholar, Robert G. Latham, was absolutely correct when he said, "...There is more in language than in any of its productions..."

Today the world would be far richer in its culture if Lithuania were independent, because the Lithuanian nation represents not only the Proto-Aryan civilization and culture, but also has the richest treasure in the world — its ancient beautiful language.

The Lithuanian language has extolled for its antiquity and beauty, and for its great importance in the field of comparative philology not only by the renowned linguistics scholars, but also by the greatest philosopher of all, Immanuel Kant. The following fragmentary quotations from eminent linguistic scholars will show the value and importance of the Lithuanian language to the culture of the world. Benjamin W. Dwight, in his book Modern Philology, very strongly emphasizes the great value of the Lithuanian language in the field of linguistic science. He comments on the Lithuanian language as follows:

"This (the Lithuanian language) is a language of very great value to the philologist. It is the most antique in its forms of all living languages of the world, the most akin in its substance and spirit to the primeval Sanskrit."*)
The renowned French scholar, Elisee Reclus, in his book Nouvelle Geographie Universelle describes the great antiquity and beauty of the Lithuanian language in extolling terms. His words of praise are indeed, worth quoting here. He makes the following comment on the Lithuanian language:

"Of all European languages, the Lithuanian has the greatest number of affectionate and diminutive terms, more than the Spanish or Italian, even more than Russian, and they can be multiplied almost indefinitely by adding them to verbs and adverbs as well as adjectives and nouns. If the value of a nation in the total sum humanity were to be measured by the beauty of its language, the Lithuanian ought to have the first place among the nations of Europe."*)

The eminent English linguistic scholar, Isaac Taylor, in his book The Origin of the Aryans, makes a very interesting and important comment on the Lithuanian language. He states that the Aryan civilization must have been in the Lithuanian region.

"To Be or Not to Be"

By EDUARDAS MIEZELAITIS

The air grew ugly,
North Sea weather;
Those clouds, I thought, would spill rain.
Beyond shipboard, rose Elsinore,
Castle of tragedy.
Thunder rumbled,
The sky darkened;
The castle, like a ship in a graveyard of ships,
Lurched, fog-beached in sandbanks,
Its towers crooked.

How erect,
Cleaving the gloom like lightning,
His face white, eyes grieving,
Pale, tall, distracted, slender,
Rose the prince

full statured.

In the blink of an eye,
In one brittle moment,
His hand raised, rending the darkness,
He questioned:

To be or not to be?

Those words — a rapier into my heart —
A thrust that remains —
Since that evening dyed in blood.

What's the answer?
To be or not to be?

Life,
At times, you are hard like a cross;
And you, like a cross, await death!

O answer me,
Advise me, insane
Ophelia —

unreasonable heart! Translated by DEMIE JONAITIS

An Instrument of Peace

By ST FRANCIS OF ASSISI

Lord, make me an instrument of your peace —
That, where there is hate, I may sow love;
Where there is injury — forgiveness;
Where there is doubt — faith;
Where there is despair — hope;
Where there is darkness — light;
Where there is grief — joy.

Grant, Divine Master, I may seek
Not to be consoled, but to console;
Not to be understood, but to understand;
Not to be loved, but to love.

It is by giving that we receive;
It is by forgiving we are forgiven;
It is by dying
We are born to eternal life.

Senator Dodd Urges U. S. to Raise Question of Baltic States in the UN

Senator Thomas J. Dodd, (D. -- Conn.) recently demanded that the United States raise the issue of the Soviet occupation of the Baltic states at every session of the United Nations.

The text of Senator Dodd's statement to the Senate deserves our attention:

"This week marks the anniversary of an event, or series of events which like Pearl Harbor, will live in infamy. It is a particularly sad week for those Americans born in the Baltic states of Estonia, Lithuania, and Latvia. For during this week, twenty-four years ago, the Soviet Union, in violation of solemn treaties, occupied the three small defenseless Baltic states and embarked upon an orgy of wholesale murder and mass deportations which can only be described by the term 'genocide.'

"The perfidy which characterized the Soviet occupation of the Baltic states is something that the free world would do well to remember.

"In the case of Lithuania, the Kremlin delivered an ultimatum at 11 p. m. on June 14 demanding a complete change in the Lithuanian government, the arrest of the Minister of the Interior and other government officials, and permission for an unlimited number of troops to enter Lithuania. The deadline was set for 8 a. m., June 15, or nine hours after the ultimatum was submitted.

"The ultimatum was accepted because the tiny Lithuanian nation with its army of 20,000 men had no means of resisting the mighty Red Army. But de-

spite the acceptance of the ultimatum, the Red Army crossed the frontiers in force the next day. Almost simultaneously, the Soviet army moved into Latvia and Estonia. There then began a reign of terror which, for sheer brutality, has never been surpassed in any country.

"We, as Americans, cannot forget the tragedy of those dark days. Nor can we forget that the longing for independence and the hope of freedom are unquenched sparks in the hearts and minds of the still enslaved people of these captive countries.

"I believe it is to the great credit of our foreign policy that we have consistently refused to recognize the Soviet annexation of the Baltic countries and that we steadfastly affirm our belief in the right of the Baltic peoples to independence.

"It is, however, a situation which defies understanding that in the United Nations there should be repeated votes demanding independence for every African nation, no matter how underdeveloped or how unready for self-government, while not a single voice is raised to demand independence for the long-civilized and long-suffering Baltic nations. I feel that this is a matter which our representative should raise at every session of the U. N. repeatedly setting forth the facts about Soviet imperialist oppression in the Baltic states and repeatedly demanding the right of the Baltic peoples to self-determination."

The Day Lithuanians Forget...

Continued from Page 2

each other, will forfeit their unity as a people and thereby surrender their freedom to the occupant of their country.

As an example, there is the question of the small village of Pirclupiai, which in June 1940 was burned to ashes, together with 119 of its inhabitants. Lithuanians in exile hotly accuse the Communists and their Lithuanian sympathizers of this crime; but the Communists accuse Nazi Germany and her sympathizers.

THE IRONY - AND

THE PITY OF IT ALL

The irony of Pirclupiai lies - not in the fact that it is a projection into 1964 of the events in 1940; but that Lithuanians are being maneuvered to fight the dead 1940 war, their minds diverted from the crying needs of 1964.

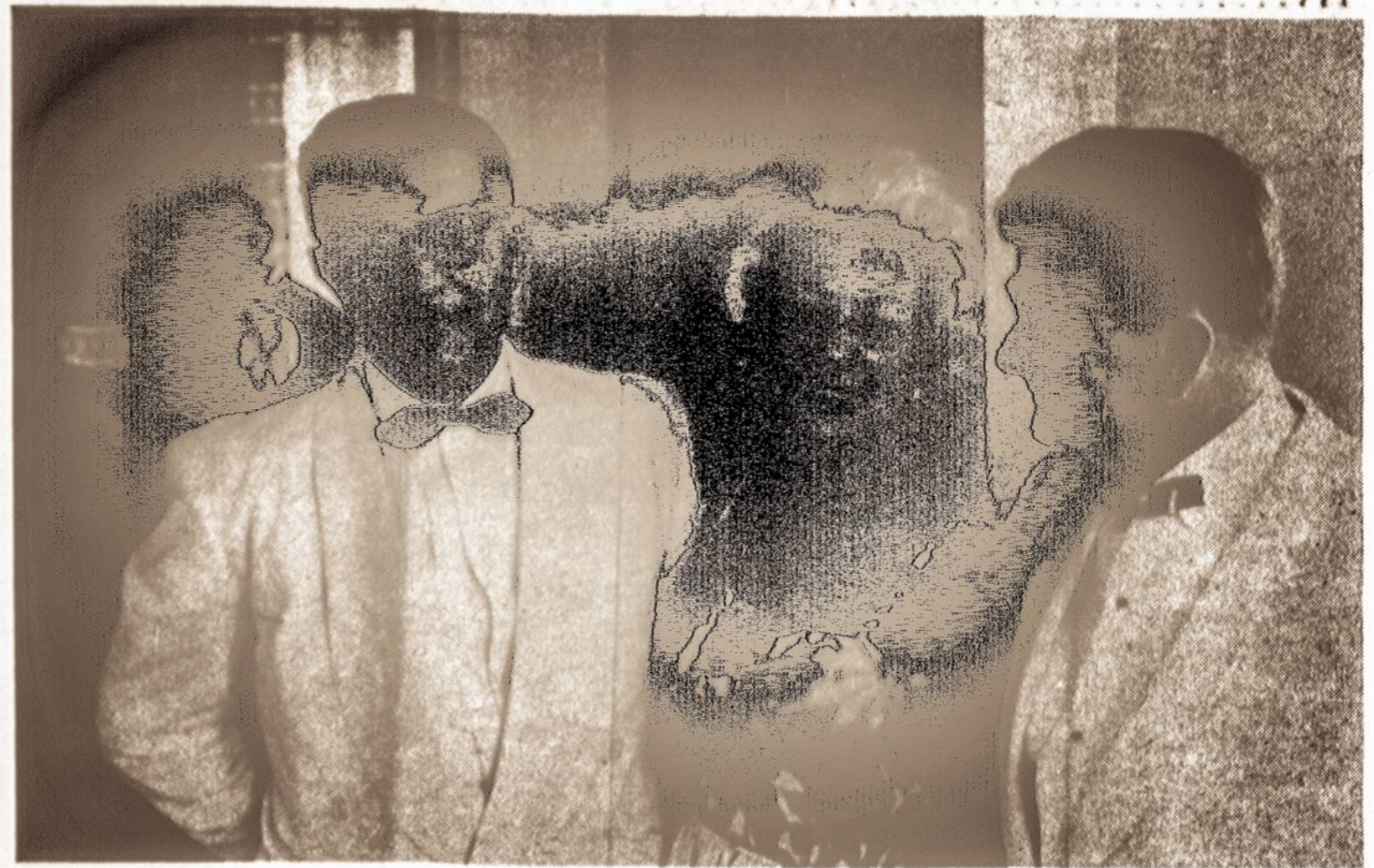
The internal dissension the Communists aim for has materialized. Lithuanians in exile loathe whatever constructive news comes from Lithuania; whether it is the presentation of a new opera or a photograph of new modernistic housing. Confused, they resent violently - not the individual in Lithuania - but the composite image of all Lithuanians under the occupant's domination.

It is time for exiled Lithuanians to stop commemorating their dead and enslaved, and to recognize their potential for freedom by reappraising the significance of Black June. Why shouldn't we think of Black June as Good Friday, if we are Christians?

If it is Good Friday, we can expect a resurrection. Lithuanians in exile can prepare for and participate in that resurrection by taking two painful, but positive steps:

First of all, they might rediscover and accept the meaning of freedom. If they can do this, they will abandon their current lust for personal power which enervates Lithuanian unity. Unencumbered by naive and egotistical political intrigues, they will act rationally - for the future of Lithuania.

Second, they will be heroic enough to recognize that the future of Lithuania depends upon the youth growing up today in Lithuania. They will accept the tragic fact that they, having left their country, have become experiential world citizens. It is too late and too impractical for them to believe they can ever return to their fatherland as acceptable Lithuanian citizens. The world belongs to the young.

From left: Anthony Vaivada of McLean, Va.; Mrs. Ridikas and E. Barikus of Chicago, Ill. attending the Lithuanian American Council's banquet at the Sheraton Hotel in Washington, D. C. on June 28th. It was one of the major events during the three-day Lithuanian Congress.

Photo by A. Varnas

WAS OUR CONGRESS A FLOP IN WASHINGTON?

By BIRUTE BLAZAITIS

Our ambitious three-day Lithuanian American Congress in Washington received just a passing glance from the American press. Washington newspapers made a feature story, however, of the Ukrainians' parade and their unveiling of the Shevchenko statue. What's wrong with us?

The Washington Post ran only a small item "Lithuanian Americans Ask Baltic State Identity" stating that our Congress, which meets every five years "to reflect the views of Lithuanian Americans throughout the United States" has proposed a six-point program "to set up efforts for reasserting the identity of the captive Baltic states."

The Washington Star, in another negligible item "Students Urge Free Lithuania," stated "Two hundred delegates from the Lithuanian College Students Association made it clear they do not intend to abandon the 20-year-old struggle to end Russian occupation of Lithuania, Latvia, and Estonia." It quoted Algis Zaporackas, president of the Lithuanian students, "Our generation is determined to carry on this fight to end the occupation. We don't aim to do it through bombs or anything of the kind. This is a matter for the conference table and we don't want our birthplace to be forgotten."

It seems to me that if we are aiming to be recognized and heard, the leaders who run our Congresses should learn how to project our aims through an intelligent committee which understands publicity. For instance, one timely human interest story can attract the interest of the American press to our needs more successfully than a lot of stodgy talk.

I was pained and shocked to see the appalling amount of money the Congress squandered on this whole project. The programs, it

distributed, itemizing the three-day activities, had too many blank pages -- all expensive. That money could have paid a competent publicity director to awaken American newspapers to the importance of the goals of the Congress.

Msgr. J. Balkunas Warns Delegates

Msgr. John Balkunas, in a sermon at the National Shrine of the Immaculate Conception in Washington, warned the delegates of the Lithuanian American Congress: "We are apt to lose sight of the fact that Divine Providence rules over the world's destinies, and that in our days -- as in the days of old -- God is shaping the course of these events to suit His own purposes."

He said religion in Lithuania is being "slowly choked to death" by government pressures on the clergy and the faithful. He emphasized that while political action is necessary, the final victory would not come by political intervention or armed might.

LITHUANIANS IN THE NEWS

* ALEXANDRA MERKER is representing Lithuania with three of her paintings in the "World Show," currently open to the public at Washington Square Galleries, 530 West Broadway, New York City. Some 250 works by living artists from 41 countries are on display. The exhibition will remain at Washington Square Galleries for four months and will then tour various museums throughout the country.

* V. BARTUSEVICIUS, director of Lithuania's State Folk-song and Dance Ensemble, toured several cities in East Germany with his group. Reports by various German newspapers indicate that audiences received the performances with extraordinary interest and enthusiasm.

* ROBERT PETRAUSKAS, Argentine's boxing star and candidate for the Olympics in Tokyo, can be seen training every day in Luna Park. His manager and his doctor have great hopes for his success in the international competition.

* ALGIS JANKAUSKAS of Toronto, an industrial engineer student and basketball star at City College of Los Angeles, is training to participate in basketball competitions in Australia. "That competition", he says, "will bring Lithuanians together."

* KESTUTIS ZYGAS, cum laude graduate of Harvard University and winner of a stipend, will continue his studies in architectural sciences. Congratulations.

GEDRE LAIMUTIS

Prie garbės stalo demokratų bankete Waldorf Astorijoje - lietuvų atstovai Eufrozina Mikužūtė ir Antanas Varnas ateina pasisveikinti su New Yorko miesto mėru Wagneriu (viduryje). Kiti iš k. į d.: banketo vedėjas William A. Shea, už mero - pašto sekretorius John A. Gronouski, viršuje kairėje - valst. sekr. padėjėjas M. Cieplinski.

S. Narkėliūnaitės nuotrauka

DĖL MAN DAROMŲ PRIEKAIŠTŲ

FRANĖ LAPIENĖ

Kaip ir galima buvo tikėtis, dr. Dirmeikio laiškas susilaukė daug dėmesio. Rodos, pirmieji atsiliepė B. K. Naujokas ir V. Rastenis (dvi sielos viename kūne) ir bene didžiausią priekaištą mandaro, kodėl aš viešai paskelbusi man privačiai rašytą laišką ir, atseit, konfidencialų.

Taip, laiškas man buvo adresuotas, bet jis nebuvo konfidencialus, nes jame reiškiama mintis pabrėžtinai taikomos Amerikos visuomenininkams. Net ir vėliau dr. Dirmeikis man yra priminęs, kad būtina reiklų Balfo šalpa modifikuoti ir keisti pažiūrą į tremtinių sudėtį. Aš net iki šiol jutausi truputį prasikaltusi, kad tada, būdama Balfo direktore ir dirbdama imigracijos komisijoje, nėjau su tuo laišku į viešumą. Taupiau žymesnių žmonių laiškus, manydama, kad kada nors jie pravers emigracijos istorijai pavaizduoti. Kad jie būtų grynai fantazijos padaras, niekad man tokia mintis nebuvo užklydusi, ir dabar labai sunku tikėti V. Rasteno įrodinėjimams, nors jo žodžiu abejoti neturiu jokio pagrindo. Man tiesiog sunku suvirškinti mintis, kaip galėtų išmokslintas ir visuomenei plačiai žinomas asmuo taip keistai elgtis.

V. Rastenis man prikiša, kodėl aš, gavusi tokį laišką, nepasiteiravau dar bent pas 10-15 man patikimų asmenų, ar tai tiesa. Teiravausi. Pirmiausia, žinoma, patį dr. Dirmeikį prašiau ryškiau nupiešti tų jo minčių "karžygių" kokybę. Į paklausimą jis man šitaip atsakė: "Tų "karžygių" masė susideda iš miestų ir miestelių visoklausių chuliganėlių, tinginių ir girtuoklių -- visi daugiausia fiziniai darbininkai. Intelektualų ... jų nedaug: tik keli šimtai kaimo mokytojų, savivaldybių tarnautojų, ir šiaip žemesnių valdininkų. Tų "herojų" didelė dalis buvo sovietų laikais geri kompartijos tarnai, o paskui

tik norėdami savo paklydimus užlyginti -- metėsi į kitą kraštutinumą ir savo aktingu dalyvavimu žydų skerdynėse tikėjosi atsipirkti. Taip ir įvyko"...

Nemaža mes tuo klausimu kamantinėjome ir pirmuosius ateivius. Uždaruose susirinkimuose, prižadant to viešumai neišduoti, jie buvo prašomi mums atvirai papasakoti, kaip ten, toj mūsų vargo Lietuvėlj, yra dėjęsi karo laiku. Daug jaudinosi ir tie, kurie pasakojo, ir kurie klausė... Man rodos, jie buvo nuoširdūs ir ne vienas jų ne teigė, kad abiejų okupacijų laikui nebūtų buvę lietuvių, nepadarusių kokių nors prasikaltimo. Bet tai buvo karo siaubui einant, kada visokie žygiai kartais būna pateisinami. Jieškojome pateisinimo ir mes. O kai pradėjo atėdinėti prašymai affidavitų su prie jų prisegtais liudijimais, kad prašantysis esąs geras lietuvis, neprasikaltęs niekuo Lietuvoj nei Vokietijoje, mums buvo aišku, kad tremtinių stovyklose buvo visokio elemento. Kitaip kam gi tie liudijimai būtų buvę reikalingi, būtų užtekę pasakyti tik pabėgėlių nuo komunistų esant.

V. Rastenis man primena, kad apie mirusį dera kalbėti tik gera arba nieko. Asmeniškai su tuo sutinku, nors dr. Dirmeikis, kalbant ta tema, yra pasakęs, kad tokia galvosena esanti neteisinga. "Tokia moralė per lengva, per daug gatviška, stambelėdiška." Jis teigė, kad reikia apie mirusį kalbėti teisingai: "apie gerą žmogų gerai, apie blogą -- piktai."

Absoliučiai nieko blogo apie dr. Dirmeikį ir nesu kalbėjusi nei žodžiu, nei raštu. Aš nieko apie jį nebuvau ir žinojusi, iki jis pats man pasipasakojo laiškas nuo gimimo dienos. Gimęs ne kambary, o daržinėj, buvęs vienas iš 13 vaikų, iki 10 metų tarnavęs pas padorius žemaičius ūkininkus ir tt. ir tt. -- iki pabėgimo iš Lietuvos ir apsigyvenimo uošvių namuose, kur jis turėjęs ūke-

li ir pavasarį sakydavo sunku esą į laiškus atsakyti dėl gausybės darbų.

Niekada nebuvo skundęsis dideliu vargu. Kalbant apie atskirus asmenis, paprastai gražiai atsiliepdavo. Apie V. Rastenį jis man yra rašęs, kad kažkada jis buvęs jo politinis priešas ir daug prieš jį rašęs, bet, geriau pažinęs įsitikinęs Rastenį sieloje angelu ir 1939 m. už klydimą jį atsiprašęs. Bet tai dar nereiškia, kad V. Rastenis turėtų baimintis, kad dr. Dirmeikis jam prisispauos, jei apie jį teisingai byloja...

Galiausiai V. Rastenis tvirtina, kad to laiško paskelbimu nieko neatstiekusi. Gal nedaug, bet jis labai daug kuo praturtino mano žinyną. To žygio nesigailiu.

Šia pačia proga tenka žodį tarti ir Emilijai Čekienei, kuri skundžiasi, kad ne kartą aš ir ją palietusi. Grynai prasimanydami Savo gyvenime E. Čekienės vardą tik vienintelį kartą tesu paminėjusi. Argi ji būtų kai ką sau prisitaikiusi iš mano dienoraščio ištraukę, skelbtų Vieniybės, kaip yra padarę kai kurie kiti asmenys? Be reikalot! Tai būtų tik sutapimas, nes jos asmens galvoj neturėjau. O kartą E. Č. buvau paminėjusi tik tada, kai ji šių metų Karlo 2 numerio buvo išdrožusi redaktoriams pamoką, kaip jie turėtų elgtis su jų bendradarbių raštais. Atsiliepiu į tai, kaip supratau tą jos straipsnį. Ginčas gali būti tik dėl žodelio "ne nugalėti" ar "nugalėti." Galėjo būti, kad perrašant pasitaikė klaida, galėjo būti ir korektūros klaida, bet kaip ten bebūtų -- kaltę dėl to sau prisifimu. Bet ten pareikštos mintys, kad raštais turi būti stiekama "pa-lenkti, įtikinti žmones stiekiamos idėjos kilnumu, jos tikrumu" -- argi nereiškia tą žmogų ir nugalėti? Jei visi laikraščiai vienodai pradėtų kokią idėją skaitytojų brukti, tas žmogelis pataptų jų auka. Šita puikiai paliudija tie, kurie teskaito vieninteli

savo partijos laikraštį. Kokie jie fanatikai -- visi žinome.

Taipgi Emilijai Čekienei turėtų rausti veidai, kada ji sako mane niekinant ateivius, kai tuo tarpu aš visa širdimi trokštu visuose lietuviuose noro žmoniškai pasikeisti mintimis, vieniems kitus pirmia atidžiai išklausti, o ne raginti kitaip galvojančius mesti iš susirinkimų ar nuo jų atsiriboti. Neapykanta gimdo neapykantą.

Kaip žmogui su žmogumi sugyventi, reiktų mokytis iš čia pat gyvenančių Tėvų Pranciškonų arba vietinių komunistų. Man dar nėra tekę girdėti, kad jie kitaip galvojančių mėtų iš savo pobūvių. Priešingai, jie kviečia, norėdami gal savo idėjas kilnumu įtikinti. Uždari suvažiavimai, slapti kongresai, sijojami žmonės iš organizacijų, -- mums, senesniems Amerikos lietuviams, perša mintį, kad ten kas nors baisaus svarstoma, ruošiamasi prie kažkokio samokalo ir tuo mus tikrai verčia nusiminti ir tenkintis draugystės tųjų, su kuriais visą gyvenimą čia leidžiame.

E. Čekienė, kaltindama mane už privačių laišku skelbimą, už naujųjų ateivių skrininimą, dar pateikia ir tokių perly: "Man labai nuostabu, kad p. Lapienė, kurią lietuviškai tremtiniai taip gerbė... po gero dešimtmečio savo visus sugebėjimus atsuko prieš juos, vienus apkaltindama sukybėmis, kitus kriminalistais ir kitokiomis nedorybėmis..."

Kur faktai, gerbiamoji? Kada ir ką Lapienė skrininavo ar apkaltino kokiomis nedorybėmis? Kur ir kada matei privatų laišką skelbiant viešai? Dr. B. T. Dirmeikio laišką paskelbiau jūsu pačių išprovokuota, nes tas laiškas ir ne man vienai buvo rašytas, o Amerikos visuomenininkams.

O gal prasikaltimu palai-koma velionio poeto Fausto Kiršos laišku dalies įdėjimas Vieniybės? Tai irgi padaryta, žinant, kad tos jo

PATIKSLINIMAS

Vyt. Zalatoriaus reportaže apie prel. Krupavičių Vieniybės 25 d. laidoje išbrovė korektūros klaida. Visas sakinyss turėjo taip skambėti:

"Prelatas taip pat nano, kad lietuvių istorikų atsisky-mas įsileisti į savo neseniai vykusį suvažiavimą Washingtono rusų istoriką Pašutą, kurio kapitalinė Lietuvos istorija buvo kaip tik suvažiavime nagrinėjama, nebuvo nei drąsus nei protingas. Pašutos veikalas yra 'objektyviausia' komunistų rašyta istorija, kaip žinoma, teigiama."

KUN. BR. LIUBINAS, Vasario 16 Ginnazijos direktorius, paviešėjęs Amerikoje, liepos 4 d. išskrido atgal į Vokietiją. Jisai čia buvo atvykęs Amerikos lietuvių tarpe paleštkori rėmėjų Vasario 16 Ginnazijai. Prieš jam išvykstant, per J. Stuko radijo valandą buvo perduotas jo pasikalbėjimas su BALFO reikalų vedėju kun. L. Jankumi, kuris pastaruoju laiku globojo Amerikoje viešinti Vasario 16 Ginnazijos direktorių. To pasikalbėjimo metu radijo klausytojai buvo supažindinti su kun. Liubino veikla Amerikoje ir padėjoja vi-stems, kurie aukėjo ar pasižadėjo paaukoti Ginnazijos reikalams. Iš viso Amerikoje kun. Liubinas Ginnazijai surinko per \$20,000 Vien Bostono kardinolas Cushing Ginnazijai pažadėjo paaukoti \$5,000.

mintys ne man vienai buvo taikomos; įsitikinusi esu, kad jis mielai jas būtų pats paskelbęs, jei ne tam tikri gyvenimo varžtai. Paprastai kilnesnių žmonių žodis ir po jų mirties yra gaudomas, laiška renkami ir knygu formoj išleidžiami. Gal kada nors ir manęs kas paprašys jo laišku panašiam reikalui.

Iš p. Čekienės išgristi tokius man žiaurus priekaištus tikrai buvo netikėta ir to priežastis nesuprantama. Pasirodo, laikraštiniuko etika, kurią ji perša kitiems, sau netaikoma. Tikrai keista tokia moralė.

Nepamirštami įspūdžiai iš Lietuvos

KAZIMIERA ANTANAVIČIENĖ

Nors jau beveik trys mėnesiai praėjo nuo mano apsilankymo Vilniuje, bet vis tiek man atrodo nelyginant tai būtų buvę tik vakar.

Dar ir dabar prisimenu, kaip balandžio 6 d. vakare stovintavom New Yorko Kennedy vardo aerodrome, laukdami, kada mums praneš, kad jau turime eiti lipti į lėktuvą, kuris mus pradės nešti į mūsų brangiąją Lietuvą. Tiesa, mums reikėjo prieš tai dar daugelyje miestų pabuvoti, ligi ją pasleksiame.

Didžiulis Sabena oro linijos lėktuvas per septynias valandas mus nunešė iš New Yorko į Briuselį, Belgijos sostinę.

Tenai turėjome persėsti į kitą lėktuvą į Amsterdamą,

tik iš čia išskridom į Maskvą. Kadangi buvo blogas oras, tai lėktuvas turėjo nusileisti Leningrade. Tenai gana ilgai užtrukome, nes mums ten reikėjo ir muitinę pereiti. Gavę kitą lėktuvą, jau skridome į Maskvą, kur mus apnakvindino Metropol viešbutyje. Pernakvoję, išskridome į Vilnių.

Vilniuje buvo progos išbūti aštuonias dienas. Tai neišdildomų įspūdžių dienoms! Tik gaila, kad oras pasitaikė labai prastas, todėl teko nemaža laiko praleisti viešbutyje. Žinoma, pabūti su savo giminėmis ir artimaisiais ir taip buvo malonu, bet būtų buvę geriau daugiau ką nors pamatyti.

Per tas valandas, kada buvo gražus oras, spėjome aplankyti įspūdingesnes miesto vietas, pamatėme

Moterys ALTO Kongreso bankete: (iš kairės) Barbara Darys, E. Jurgilienė ir Ona Valaitienė. A. Jvamo nuotrauka

Kazimiera Antanavičienė su savo dukra Kennedy aeropoorte

senas bažnyčias, kurių vienos apleistos ir uždarytos, kitos naujai atremontuotos ir atdaros. Matėme naujai pastatytus prlemiesčius, po karo griuvusių atstatytą visą miesto centrą, bet taip pat dar matėme ir daug skurdžių trobelių, vos besilaikančių. Tai vis dar ateityje sutvarkytini darbai.

Gatvėse matėme ir gerali ir prastai apstiprengusių praeivių, ir kartais susidarydavome įspūdį, kad ne taip jau blogai žmonės apsirėdę, o kartais pasitaikydavo ir prastai apstiprengusių. Į viską žiūrėjau, galvodama, kad, Amerikos mastu matuojant, dar daug kopas juos trūksta, bet iš kitos pusės atsiminiau ir tai, kad Lietuvos jokiais laikais negalima buvo lyginti su Amerika, nei jokio krašto negalima lyginti su Amerika, kuri gali pasi-didžiuoti ne tik geriausiu ekonominiu susitvarkymu, bet ir laisvėmis, kuriomis naudojami jos žmonės. Ir mūsų, dabar jau senosios kartos lietuvių žmonės, juk tikriausiai nebūtų iš savo gimtinės vykę į Ameriką ar kitus kraštus, jei tais laikais Lietuvoje būtų buvę gera gyventi.

Per trumpą laiką nebuvo kada nei pakankamai išsikalbėti, visko sužinoti apie jų gyvenimą dabar. Galu tik bendrais bruožais pasakyti, kad, kaip atrodo, po Stalino gyvenimas Lietuvos žmonėms, kaip ir visoje Sovietijoje, pasikeitęs. Žmonės

laukia daugiau pakitėjimų į geresnę pusę. Jiems linkėjau ir širdyje troškau, kad mūsų Lietuvėlės ir jos žmonių dienos vis šviesėtų.

Sunkiausias buvo atsisveikinimas. Tas laikas, rodos, kaip žaibas pralėkė, rodos, maža ką pasikalbėjome, nors kalbėjomės tiek dieny, rodos, maža ką pamatėm, nors iš tikro pamatėm daug. Taip jau yra.

Ir kai jau sėdėjome lėktuve, kuris mus turėjo nešti į Maskvą, mintis kankino, kada dabar vėl galėsime pasimatyti. Taip galvojau ne tik aš, bet ir mano bendra-keleivis iš Brooklyno.

Maskvoje praleidome tris dienas, aplankydami įvairias įdomesnes vietas. Mus buvo apgyvendinę Ukrainos vardo viešbutyje. Iš Maskvos skridome į Paryžių, kur kiek paviešėję vėl sugrižome į New Yorką.

Sugrižusi į Philadelphia, daug turėjau ko pasakoti saviškiams, kurie klausydami buvo patenkinti, kad

nors prieš gyvenimo saulėleidi aš turėjau progos pamatyti Lietuvą, nors ir nevisą, nors tik dalį jos. Visi galvojome, kad ateitų tokie laikai, kada galima būtų Lietuvoje visai laisvai lankytis taip, kaip ir kituose kraštuose. Ir aš visa širdimi trokštu, kad tokie laikai ateitų, o tuo tarpu apie tą savo viešnagę galu pasakyti, kad tai nepamirštami įspūdžiai.

SUSITIKO PO 53 METŲ

Marcelė Vasiliauskienė iš Chicagos, vienybietės Alice Lukienės lydima, lankėsi Vienybėje ir ta proga užsiprenumeravo laikraštį. Juodvi buvo draugės Lietuvoje ir nesimačiusios 53 metus. Vasiliauskienė ir Lukienė buvo malonu susitikti po tiekos metų. Vasiliauskienė buvo labai dėkinga Lukienė už tokią malonią viešnagę New Yorke.

Haven Realty

JUOZO ANDRIUŠIO APDRAUDOS ĮSTAIGA

Patarnauja perkant ir parduodant namus, įvairiuose apdraudimo reikaluose, užpildant (Income) taksus.

J. ANDRIUŠIO TRAVEL BUREAU

Parduoda bilietus visomis susitekimo priemonėmis į visas pasaulio vietas. Money Orders.

87-89 JAMAICA AVENUE WOODHAVEN 21, N.Y.
Tel. VI 7-4477 Atdara kasdien - 9 v. r. Iki 9 v.v.

THE Tel TAYlor 7-9842

Arlington

385 Arlington Ave. Restaurant
Brooklyn 8, N. Y. Ona ir Jonas Valaičiai

LIETUVIAI ADVOKATAI

S. Bredis, Jr.

37 Sheridan Avenue
BROOKLYN 8, N. Y.
Telefonas: APplegate 7-7083

C. A. Voket

(Vokieraitis)
41-40 74th Street
JACKSON HEIGHTS, N. Y.
Telefonas: NEWton 9-6620

Winter Garden Tavern Inc.

Vyt. Beleckas, sav.

1883 Madison Street
Brooklyn 27, N. Y.

(Ridgewood)

Telefonas: EVERgreen 2-6440

Salė vestuvėms ir kitokioms pramogoms. Geriausias lietuviškas maistas prieinamomis kainomis.

POLAIDOTUVINIAI PIETŪS

GERIAUSIAS
INSURANCE ir REAL ESTATE
PATARNAVIMAS PAS

JOHN ORMAN AGENCY

110-04 Jamaica Ave., Richmond Hill, N. Y.
Telefonas: VIRGINIA 6-1800

REPUBLIC LIQUOR STORE, Inc.

JUOZAS BRUZINSKAS, Ved.

322 UNION AVENUE
BROOKLYN 11, N. Y.
Tel. EV 7-2089

Sportinės nuotrupos

EDVARDAS ŠULAITIS

Birželio mėn. 28-ji Chicagoje buvo karšta diena. Pavėsyje temperatūra rodė 94 laipsnius. Daugelis žmonių išvyko prie ežero ar į mišką atsigalvinti. Iš tų, kurie liko Chicagoje, apie 400 atėjo į Brother Rice mokyklos salę, kurioje įvyko Australijon besiruošiančios S. Amerikos liet. krepšinio rinktinės atsiveikinimo rungtynės.

Nors rengėjai skelbė, kad salėje bus vėsu ir kad lietuvių žvaigždžių varžovų bus Chicago mėgėjų meistras, visa tai buvo tik pasaka. Salėje buvo dar karščiau negu lauke, o lietuvių rinktinės priešininku buvo vidutinio pajėgumo vieno Chicago parko (Marquette parko) nugalėtojai. Tokiu komandų, kaip ši Chicagoje yra keli šimtai, ir mūsų žyminiai, žinoma, su ja dorojosi kaip katė su pele.

Rungtynių pasekmė -- 106:59 pilnai nusako mūsų pranašumą ir, jeigu pirmosios 4 minutės lietuviams nebūtų buvusios beveik sausas (per jas sukalti tik 5 taškai), pasekmė galėjo sukristi netoli 150.

Ši kartą lietuvių rinktinėn suburta gražus skaičius tikrai pajėgių krepšininkų. Iš tų, kurie pasirodė aikštelyje (jų buvo 11 ir visi žada pajudėti Australijon liepos mėn. 7 d.), maždaug 8 yra aukštos klasės žaidėjai. Jie beveik tikti vidutinio lygio amerikiečių kolegijų komandas ir ten nebūtų paskutiniai. Lyginant su ta rinktine, kuri prieš 5 metus viešėjo Pietų Amerikoje, ši yra gerokai stipresnė ir iš jos eiliu Australijon tebevyksta tik vienas Algis Varnas (iš Chicago). Šis krepšininkas anuomet išvykoje buvo pats geriausias žaidėjas, o šįkartą vargu ar pateks į pirmąjį penketuką.

Tačiau ši kartą liūdnėsi reikalai yra su rinktinės žaidėjų lietuviškumu. Iš 11, kiek žinome tik 4-5 kalba lietuviškai, o kitiems pokalbiuose su Australijos lietuviams reikės vertėjų. Šis ženklas ir duoda liūdnėsi atspalvį visai išvykai, nes, norint suburti pajėgią komandą, buvo "nusižengta" rinktinės narių lietuviškumo laipsniui ir čia mūsų trukšmingieji "patrijotai" galėtų jau pradėti jaudintis.

Bet grįžkime dar prie tų "atsiveikinimo" rungtynių. Kuris žaidėjas aikštėje paliko geriausią išpūdį? Tai sunkus klausimas, bet bandant duoti atsakymą, pažymėtume P. Čekauską iš Detroito, dar neseniai pasirodžiusį lietuvių sportininkų tarpe. Šis "mažiukas" (6 pėdų ir 1/2 colio aukščio) žaidėjas kiek primena už jį dar mažesni buvusį rinktinės žaidėją R. Valaitį -- atkaklus, geras kovotojas ir neblogas metikas. Toliau rikiuotume -- L. Jasevičių iš Chicago ir V. Sedlicką, žaidžiantį už Toronto Aušrą. Čeras, bet rungtynėse nepritaęs buvo net 6'11" aukščio Waterburio Gintaro žaidėjas E. Slomčinskas, Komandos kapitonas Algis Varnas, nors ir primetė daug krepšių iš tolo, šįkartą per daug žaidė solo ir daugelį kartų nematė geresnė pozicijose stovinčių draugų.

Likusieji rinktinės žaidėjai: E. Šilingas (Clevelandas), A. Motiejūnas (Clevelandas), A. Adzima (Waterburis), A. Jankauskas (Toronto), E. Modersavičius (Chicago), V. Bazėnas (Waterburis) visi yra maždaug vienodo pajėgumo ir treneris V. Grybauskas išvykoje po Australiją neturėtų turėti vargu su pakaitalais, kaip kad buvo atsitikę P. Amerikoje.

Vienybės redaktorė Salomėja Narkėliūnaitė ir Japonijos ambasadorius Jungtinėse Tautose.

Susitikimas su korespondentais...

Atkelta iš 3 psl.

Po kalbos, kaip paprastai, sekė žurnalistų klausimai ir

Gaila, jog rungtynėms Chicagoje nebuvo galima sukombinuoti stipresnio priešininko, tuomet žiūrovai būtų geriau galėję pamatyti ir įsitikinti lietuvių rinktinės pajėgumu. Dabar susidarė vidutiniškas išpūdis, ir lauksime žinių iš Australijos, kur prasidės tikras "karas" prieš lietuvių bei australų komandas, ju tarpe ir Australijos olimpinę rinktinę.

Pagrindinių rungtynių priežaismyje kovojo LSK Aro klubo jauniai prieš kažkodėl pavadintą Cicero All-Star jaunų komandą, kurią daugumoje sudarė lietuviai -- Aro II komandos žaidėjai. Čia laimėjo Aras 51:38.

Be sportines dalies, dar buvo ir kalbų (o kur be jų apsieinama?), buvo sugiedoti Lietuvos ir Amerikos himnai. Jeigu nebūtų pasitaikęs didžiulis karštis ir būtų parinktas lietuviams žymiai geresnis varžovas, žiūrovams nebūtų buvę gaila praleisto pusdienio.

VYTAUTAS BIKULČIUS
Iš Cicero, žaisdamas Chicago industrinės lygos šachmatų žaibo turnyre, įkylsime birželio mėn. 12 d., užėmė I vietą.

ambasadoriaus atsakymai. Ambasadorius gana laisvai vartojo anglų kalbą, nors jam kelis kartus pritrūko tinkamo išsireiškimo ir buvo priverstas prašyti geriau anglų kalbą žinančiųjų pagalbos.

Kadangi dar tą pačią popietę turėjo įvykti svarbus Saugimo Tarybos posėdis Jungtinėse Tautose, klausimų -- atsakymų dalis negalėjo būti ilga ir tuojau žurnalistai pajudėjo į Jungtinių Tautų pastatą.

Jungt. Tautų rūmuose

Išėjus į gatvę nusifotografuojame su ambasadoriumi, o taip pat ir keliais kitais žurnalistais. O tada pasukome į Jungtinių Tautų rūmus -- daugelį kartų matytus, bet visada įdomius.

Pradžioje nueiname į spaudos sekciją, kuriai yra paskirti du didžiulų rūmų aukštai. Čia Vienybės redaktorė peržiūri savo paštą, pasirenka įvairių pranešimų spaudai. Ji čia supažindina su Chicago Tribune kores-

pondentu William Fulton, turinčiu net atskirą savo raštinę.

Po to nueiname į delegatų barą atsigalvinti, o tada greitomis pereiname ir per kitas įdomesnes vietas, seniau matytų vaizdų atgalviniui. Pačiuose rūmuose žmonių daug, matyti ir nemaža turistų, kuriems palydovai aiškina apie Jungtines Tautas ir jų veiklą.

Šia proga noriu priminti, jog pati S. Narkėliūnaitė yra sutikusi paaiškinti savo tautiečiams gimtąją kalbą apie Jungtines Tautas, kurie atvyks į New Yorko parodoje ruošiamą Lietuvos Dieną rugpiučio mėn. 23 d. Tai bus reta proga išgirsti apie šią svarbią pasaulinę organizaciją ir didžiulį pastatą iš korespondentės, kuri jau virė 10 metų iš arti stebi Jungtinių Tautų veiklą.

REIKALINGI mašinistai (Laethe ir Arell press) pirmos ir antros klasės, dienomis ar naktimis. Kreiptis AREO CORP., 820 62nd St., Brooklyn. Telefonas: SH 8-7475.

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI!

JUOŽAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY
1601 S. SECOND STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: DEwey 4-5136

CHARLES J. ROMAN

(RAMANAUSKAS)
1113 MT. VERNON STREET PHILADELPHIA, PA.
Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)
423 METROPOLITAN AVENUE BROOKLYN 11, N. Y.
KOPLYČIA LAIDOTUVĖMS Tel. EVergreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRUNAS-BALTON
660 GRAND STREET BROOKLYN, N. Y.
NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

VISI ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI IŠNUOMOJA
AUTOMOBILIUS (VAIRIEMS REIKALAMS)

JUOZO GARŠVOS LAIDOJIMO ISTAIGA

231 Bedford Ave., Brooklyn 11, N. Y.
EVergreen 8-9770

Joseph J. Garszva Anita R. Garszva
Joseph J. Garszva, Jr. John A. Pauley
LICENSED MORTICIANS

Jack D. Reamer REAMER & SON INC. Robert F. Nark

Visokios rūšies apdrauda

APDRAUDŽIAME VISOKIUS AUTOMOBILIUS, BET KOKIO AMŽIAUS VAIRUOTOJUS
175 REMSEN STREET, BROOKLYN 1, NEW YORK
Telefonai: MAIn 4-6400. Naktį BU 7-2807

THREE JOES SERVICE STATION, Inc.

85-42 Woodhaven Boulevard Woodhaven, N. Y.

Telefonas: Virginia 6-9683

VIENYBĖ

* PRANĖS LAPIENĖS rezidencijoje Stony Brook, N. Y., šeštadienį, liepos 18 d. 2 val. p. p., yra kviečiamas vienybių susirinkimas ryšium su rengiamu VIENYBĖS bendradarbių suvažiavimu, kuris laikraščio patalpose įvyks rugp. 22 d. Susirinkime pas P. Lapienę bus svarstoma to suvažiavimo dienotvarkė ir bus sudarytas komitetas suvažiavimui organizuoti.

* RŪTA LEE-KILMONYTĖ birželio 29 ir 30 d. d. lankėsi New Yorke ir ta proga televizijoje pasirodė Jack Carson programoje. Rūta Lee išskrido į Los Angeles liepos 1 d. ir tuojau pat išvyko į Texas, kur ji valdins "Molly Brown" spektaklyje. Į Lietuvą Rūta Lee tikisi išskristi rugsėjo mėn. ir tuo metu į Ameriką parsivežti savo bobutę ir tetą.

* PROF. JOKŪBUI STUKUI išvykus dalyvauti Washingtono vykstančiame ALTO suvažiavime, jį radijo programos transilavime pavadavo Algirdas Kačanauskas, talkinamas Jono Valaičio ir Liudo Stuko.

* STASYS PILKA, dramos teatro artistas, iš Chicagos buvo atvykęs į New Yorką. Šalia savo susitikimų su vietos lietuviais teatralais, jisai užrašė visą eilę savo padeklamuotų dalykų "Lietuvos atsiminimų" radijo programai ir perėitą šeštadienį sveičiavosi radiofone, transiluojant lietuvišką radijo valandą.

* NEW YORKO LIETUVIAI FUTBOLININKAI birželio 27-28 dd. Clevelande įvykusioje sporto savaitėje laimėjo Amerikos lietuvių futbolo meistrerio titulą. Jie nugalėjo Chicagos komandą santykiu 3:1. New Yorko futbolininkų tarpe žaidžia didelis skaičius studentų.

* VASAROS METU studentų organizacijos vyksta vasaroti; neolituanių vasaros stovykla įvyksta Elenos ir Juliaus Garmų vasarvietėje, Echo Lake, Pa. nuo rugp. 29 iki rugsėjo 7 d. Ateitininkų stovykla įvyks Dalnovoje, Michigan valstybėje, nuo rugp. 26 iki rugs. 8 d. Akademikų skautų stovykla įvyks YMCA stovyklavietėje nuo rugp. 24 iki 31 dd. Stovyklos laiku akademikai žada priimti kandidatus į korporaciją. Jų tarpe yra Tomas Sodaitis, Leopoldas Markevičius, Bernardas Šeipys ir Kęstutis Čiurlys.

ANTANAS SNIČKUS, jaunas Amerikoje gimęs lietuvis iš Brooklyno, kurio iniciatyva prie lietuviškojo kopytstulpio Pasaulinėje Parodoje New Yorke, buvo įrengta paminklinė lenta, paaiškinanti kopytstulpio reikšmę lietuvių tautai. A. Sniečkus, apsilankęs Vienybės redakcijoje, pasakojo, kad apie kopytstulpį buvo rašyta ir amerikiečių laikraščiuose ir tuo būdu išgarsintas Lietuvos vardas.

* STUDENTAI ATEITININKAI išsirinko naują valdybą, kurią sudaro pirm. Petras Vainius, vicepirm. Raimundas Graudušis, sekr. Kęstutis Čižiūnas, išd. Visvaldas Gerdvilis, soc. reikalų vedėja Marytė Ažuolaitė. Pirmajame posėdyje diskutuota ateinančių metų veikla.

* AKADEMIKAI SKAUTAI du savo narius išleisdžia atlikti karinės praeivolės. Išvyksta Algis Šetikas, buvęs korporacijos pirmininkas, kuris atliks karinę tarnybą Fort Dix, N. J., ir vėliau Vokietijoje. Kęstutis Bileris, buv. ak. skautų išd. ir sekr. ir vilkiukų skautų draugininkas, išvyksta į Fort Dix.

* ALGIS BUDRECKIS, Pasaulinės parodos jaunimo sekcijos pirm., praneša visiems studentams moksleiviams, kad jie turi puikios progos prisidėti prie Lietuvių Dienos darbų. Šiuo reikalu galima kreiptis pas Budreckį telefonu: 201 WY 85032.

* TĖVAS J. BOREVIČIUS, SJ, lietuvių katalikiškos radijo valandos direktorius Chicagoje, perėitą savaitgalį per Stuko radiją pasakė Liepos 4-ajai pritaikytą kalbą.

Demokratų "All American Council" bankete birželio 30 d. Waldorf Astoria viešbutyje - lietuvių demokratų atstovas arch. Antanas Varnas (viduryje) su Louis Martin, demokratų nacionalinio komiteto vicepirm., ir Mae Guravich, New Yorko valstybės demokratų k-to vicepirminke.

S. Narkėllūnaitės nuotrauka

GIRNAKALIS DALYVAUS BENDRADARBIŲ SUVAŽIAVIME

Rugpjūčio 22 d. įvykstančiame Vienybės bendradarbių suvažiavime laikraščio patalpose (192 Highland Blvd., Brooklyne), dalyvaus Vienybės bendradarbis Girnakalis, kuris dalyviams pateiks įdomų pranešimą. Spaudos reikalais pranešimus taip pat padarys Vyt. Zalatorius, Edv. Sulaitis ir J. Kreivėnas iš Chicagos, P. Lapienė iš Stony Brook, N. Y., angliškio skyriaus redaktorė Demie Jonaitis, taip pat Vienybės redaktoriai S. Narkėllūnaitė, Vyt. Širvydas ir leidėja V. Tysliavienė.

"LIETUVOS ATSIMINIMŲ" RADIOJO PIKNIKAI

Lietuvos Atsiminimų radijo programai išlaikyti kaip kiekvienais metais, taip ir šiemet, rengiami du dideli piknikai. Pirmasis Didžiojo New Yorko lietuviams įvyksta rugp. 2 d. lenkų parke, 108-11 Suthpln Blvd., Jamaica, N. Y. Antrasis bus New Jersey apylinkės lietuviams ir įvyks po Darbo Dienos šventės, rugsėjo 13, Royal Gardens Parke, Rahway, N. J. Lenkų parke pikniko pradžia 1 val. Šalia meniškos programos, bus Antano Kauno prekybos skaniai pagaminti užkandžiai. Jokūbas Stukas su savo radijo štabu visus kviečia tuose piknikuose dalyvauti ir tuo prisidėti prie radijo programos išlaikymo.

* REPUBLIC Liquor Store (322 Union Ave., Brooklyne) įvyko permaina. Jurgis Jokūbaitis pasitraukė, kaip krautuvės vedėjas ir jo pareigas perėmė Juozas Bruzinskas. Republic Liquor Store, Inc. pasilieka lietuvių rankose. Valdybos sąstatas toks: Marijona Jokūbaitienė - prez., Jurgis Jokūbaitis - vice-prez., ir sekr. - išd. - Aldona Norkuvienė.

* VIENYBĖS skaitytojai, kurių prenumerata pasibaigė, maloniai prašomi atsilginti už laikraštį. Prenumerata metams - \$7,00.

LAIKAS RuošTIS LIETUVIŲ DIENOS PROGRAMAI

Lietuvių Komitetas New Yorko Pasaulinei parodai kviečia visus lietuvius jau dabar pradėti ruoštis dalyvauti didingoje Lietuvių Dienoje, kuri įvyks rugp. 23 d. sekmadienį, Pasaulinės Parodos rajone. Lietuvių Diena bus pradėta valniko padėjimu prie lietuviško kopytstulpio 12 val. 12:30 val. bus atlaikytos šv. mišios Singer Bowl stadijone, toje pačioje vietoje, kur 1:30 val. p.p. bus didžiulis paradas, kai į stadioną organizuotai su savo vėliavomis ir užrašais įžengs arti 1400 dainininkų ir per 500 šokėjų iš visos Amerikos ir Kanados. Programa, kuriai vadovaus Hollywoodo artistė Rūta Lee Kilmonytė, bus pradėta 2 val. pp. Tikimasi, kad dalis programos bus perduota per radiją ir TV. Trumpą

sveikinimo žodį tars Lietuvos Atstovas Washingtono Juozas Kajeckas.

Lietuvių Dienos išvakarėse 9 val. vak. 69th Regiment Armory E. 26th ir Lexington Ave. patalpose įvyks Lietuvių Dienos dalyvių ir svečių susipažinimo vakaras su užkandžiais bei šokiais. Šokiams groti kviečiamas neolituanių 18 asmenų orkestras iš Clevelando. Lietuvių komitetas pasaulinei parodai kviečia New Yorko ir apylinkių lietuvius dalyvauti tame susipažinimo vakare.

* V. SIDZIKAUSKAS, Lietuvos delegacijos vedėjas Pavergtose Europos Tautose, liepos 9 d. kalbės New Yorko University studentų seminare pavergtųjų tautų klausimais.

J. KLASČIUS (dešinėje), kurio pastangomis buvo gautas leidimas pastatyti lietuvišką kopytstulpį Pasaulinėje Parodoje New Yorke, kalbasi su Liet. Komiteto pirm. Jokūbu Stuku. J. Klasčius, kaip kontraktorius, Pasaulinėje Parodoje atlieka įvairių statybos darbų. Jisai įrengė ir pagrindą, ant kurio pastatytas lietuviškasis kopytstulpis.

S. Narkėllūnaitės nuotrauka